

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopiaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Dziś: Balbiny Panny.	Wschód słońca o godzinie 5 minut 42.	Wschód księżyca o godzinie 12 minut 49 w.
Wtorek: Teodory M.	Zachód " 6 " 28.	Zachód " 4 " 14 r.
Środa: Franciszka a Paulo.	Długość dnia godzin " 12 " 46.	Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 6.
Wielki Czwartek: Ryszarda B.	Przybyło " 5 " 8.	Dziś o godzinie 2-ej po poł. ciepła 9 R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za eden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz; ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frendlera ulica Senatorska.
 Wielki Piątek: Izydora B.
 Wielka Sobota: Wincentego.
 Niedziela: **Wielkanoc.**
 Poniedziałek: **Wielk. Epifanijusza.**

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 141

KALENDARZ

Amiona słowiańska: Dziś Dobromiry, jutro Zbigniewa.
Zgromadzenia: Ogólne zebranie członków warszawskiego Towarzystwa wzajemnego kredytu. (Resursa kupiecka—7 wieczorem.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów. (Salon artystyczny Krywulca w hotelu Europejskim—od 10-ej rano do 7-ej po południu.) — Wystawa obrazów. (Salon artystyczny spółki malarzy i rzeźbiarzy, Nowy Świat № 56—od 10-ej rano do 6-ej wieczorem.) — Wystawa wyrobów rzemieślniczych i innych drobnych przedmiotów, w zakres handlu wywozowego wchodzących. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—od 10-ej rano do wieczora.)
Odczyty: Dla członków Towarzystwa ogrodniczego i osób przez nich wprowadzonych pogadanka popularna p. Edmunda Jankowskiego z zakresu pomologii. (Lokal Towarzystwa ogrodniczego. Chmielna 14—7 wieczorem.)
Koncert: Koncert „Lutni”. (Sale ređutowe—8 wieczorem.)
Teatru: Wielki: dziś siedemnaste i przedostatnie przedstawienie trupy ruskiej z Moskwy p. F. A. Korsza: „Zamek cie”, „Niedźwiedz” i „Ostrożnie z ogniem”, jutro na dochód do szpitala praskiego „Halka”; — Rozmaitości: dziś „Piczka”, jutro „Przyjaciółka żon”; — Mały: dziś „Nitouche”, jutro „Marzółana”. (7 1/2 wieczorem.)
Ogród zoologiczny: alica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-ej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Panny Marii Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie solenna wotywa.
 — W kościele św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim) jutro, o godz. 10-ej zrana, przed ołtarzem św. Antoniego Padewskiego i ku jego czci odprawiona zostanie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu, o godz. 4-ej zaś po południu odprawione zostanie nabożeństwo pasyjne.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Cesarz Wilhelm zapewnił osobiście posłów Austrii i Włoch, dr. Szechenyiego i hr. de Launay'a o niezmienności polityki zewnętrznej Niemiec, przez co usuwają się wątpliwości o zmianach w ustroju centralno-europejskiego przymierza, przynajmniej formalnych. Z pewnym naciskiem donoszą też z Berlina o doniosłym znaczeniu politycznym ostatniego pobytu ks. Walji nad Spreą. W jego oczach odgrywał się cały dramat upadku ks. Bismarka, on pierwszy z panujących europejskich miał sposobność usłyszenia z ust cesarza Wilhelma słowa prawdy o tem, co zaszło i co się zaszłych wypadków na przyszłość wywinie. Pierwszym więc czynem nowego porządku rzeczy w berlińskich sferach decydujących byłoby silne i ściśle zbliżenie się do Anglii. W kilku toastach, z kolei wzniesionych, usiłował cesarz wtłoczyć ten fakt Europie do głowy, jak gdyby pragnął nadać mu charakter pierwszego zwycięstwa swojej polityki osobistej.

Tyle o programie zewnętrznym na teraz. Dobrze informowana *Neue Züricher Ztg.* tak zaś szkicuje obraz przyszłej polityki wewnętrznej: „Silne osobiste rządu cesarza z charakterem wybitnie militarnym a uprzejmymi formami wobec parlamentu, o ile stronictwa jego zechcą być cesarzowi posłuszne i podadzą mu rękę do rozwiązania kwestji socjalnej. Pozyskanie mas robotniczych przez polepszenie ich doli materialnej, równocześnie zaś poskręcenie żywiołów opornych i zaraźliwych. Wreszcie, jako łagodna gwieździsta aureola po nad tem wszystkim, życliwe poparcie dążeń kościelnych, o ile te nakłonić się dadzą do poglądów cesarskich na utrzymanie potęgi korony.”

Korespondent berliński do wolnomyślniej *Breslauer Ztg.*, kolega szkolny generała Caprivi, uspokaja swych czytelników co do ważności ostatniego, wyzywającego wystąpienia kanclerza Stoeckera w izbie pruskiej. Generał Caprivi nie jest człowiekiem skłonny do płątanania drażliwych pytań wyznaniowych z politycznymi: antysemityzm nie znajdzie u niego z pewnością przyjaźniejszego usposobienia, niż socjalizm. Debiut stoeckerowski obliczony był na chwilowy ferment, towarzyszący upadkowi całego systemu kanclerskiego, stanowił on rodzaj *ballon d'essai*; nie nie uzasadnia obaw o nowe spotęźnienie wpływów p. Stoeckera. Przyzobienie go orderem postanowione było już dawniej; taki sam order otrzymali współcześnie dwaj inni duchowni protestancy u dworu, których o antysemityzm nikt dotąd posądzić nie śmiał.

Entuzjazm pogrobowy dla ks. Bismarka, w pierwszych chwilach trwożnie ukrywany, zaczyna potężnie istotnie. Już manifestacja, towarzysząca ostatniemu posłuchaniu kanclerskiemu u cesarza Wilhelma, była wspaniałym w swoim rodzaju wybuchem powszechnego uczucia wdzięczności dla człowieka, który zjednoczył Niemcy i zapewnił im niespożyta potęgę na długie czasy. Wielką manifestacją serca było również pożegnanie odjeżdżającego do Friedrichsruhe księcia Bismarka przez lud berliński w dniu onegdajszym.

Odjazd ów nastąpił o godzinie 5-ej minut 45 z południa. Dla całości obrazu nie cofamy się przed treściwym i przedmiotowym opisem tych scen, niepozbawionych politycznej doniosłości. Już od godziny trzeciej z południa tłumy zaczęły wylewać się na ulicę Wilhelmowską i tworzyć nieprzebitą szpalę po obu jej stronach. Środkiem krążyły ekwipa-

PODRÓŻ POŚLUBNA

napisał
ALFRED KONAR

(Dalszy ciąg.)

Już od dwóch miesięcy, to jest od pamiętnego dnia jej ślubu porzuciła ustawicznie wagon dla dylizansu, dylizans dla statku lub łodzi. W pierwszych tygodniach, co prawda, upojona szczęściem, nie widziała, w drugich zachwycała się temi cudami świata i życiem pełnem różnorodnych wrażeń, a teraz wśród najpiękniejszych zjawisk natury i najwspanialszych bogactw sztuki pochylała często głowę i... dumiała.
 I w tej chwili, przesuwając się z trudem wśród gości hotelu, spieszy drobnym krokiem obok swego pięknego olbrzyma i nie patrzy prawie na natłoczoną salę i na gwarniejszą jeszcze werendę, która tonie w zieleni bluszczu i dzikiego wina.
 Wkoło niej małe dziewczynki zachęcają do wonnych, świeżych malin, które roznoszą w tutkach z kory dębowej. Tłumy kupujących otaczają stoliki, na których rozłożone są podobizny pysznych i swemi wdziękami gór, jezior i szczytów, fotografowanych, jak stare wietrznie, w najrozmaitszych pozach: *en face*, *trois quarts*, z profilu. Osobno też odbite są: lada kamień, położony jeden przy drugim, stare altany, wreszcie odrapany zajazd, lada krzowińska lub ławeczka.
 Śród różnobarwnego tłumu cudzoziemców swobodnie uwijają się obcy z gośćmi pyszni, rośli górale, przesłiczni w swoich obcisłych pantalonach szamrowanych, trzewiakach i krótkich zielonych pończochach, z obnażonemi kolanami. Filuternie uśmiechnięci, trzymają w pięknych, zdrowych zębach kró-

tkie fajeczki i z fantazją poprawiają zaważaeko ułożone na głowach okrągłe pilśniowe kapelusze, okolone zieloną wstążką lub pękiem alpejskich kwiatów u boku. Zdala od nich bojaźliwym wzrokiem rozglądają się ich żony, brzydkie góralki, pracujące na swoich bogów w pocie czoła i spoglądające na nich z pokorą niewolnic; prawie wszystkie mają szyje zgrubiałe, wszystkie są zniszczone pracą, przedwcześnie zwiędłe, drobne, chude i zgarbione.

Słychać gwar przewodników, ofiarujących usługi, burszów, szykujących w drogę swoje manatki, i ciągle okrzyki: „Oh! i ach!”—zachwytu.

Zdala, oświetlona promieniami słońca, jaśnieje wielka, płaska, szafirowa tafła, oprawna w skały lśniące, jak z białego marmuru. To jezioro rozkłada się w całym blasku przed zdumionemi oczami tłumu, wykrzykującego hymny pochwał i zachwytu, dumne ze swoich wdzięków, pyszne a spokojne bez żadnej zmarszczki na wodzie, jak błękit nieba bez chmurki.

Wsiedli w łódź, oczekująca ich u brzegu. On zrzucił z siebie hawelok, ujął wiosła w muskularne dłonie i popłynęli. Gwar brzegu oddalał się od nich, zwolna zamierał. Pozostali sami. Wkoło nich ani żywego ducha.

Nie można było nie podziwiać tego cudu natury! Pomimo woli, rozglądała się dokoła zdumiona.

Nad nimi i pod nimi, niby dwa nieba szafirowe bez najmniejszej plamki. Od czasu do czasu tylko burzy się woda, karcona wiosłem, i pryska w górę bukiem kropel, które słońce przemienia w perły i brylanty. Dokoła cisza, ani liść zaszeleści, ani ptak zaśpiewa. A zdala jednolitą perspektywę zamykają pasma niebotycznych gór. Zakryte, jak gdyby przejrzystą fioletową zasłoną, wykradają się one z poza puszystych tumanów mgieł i obłoków, i sterczą dumne, poważne, zdające się mówić: Patrzcie na mnie i podziwiajcie!

I zaiste mają się czem chlubić. Zrosłe długim łańcuchem, imponowały swoją dzikością, skalistymi garbami i stromymi szczytami, podobuemi do ol-

brzymich wież, katedr lub gotyckich kościołów. A po głowie nieustanna myśl ci chodzi, że gdybyś, wpadłszy w wodę, szukał w rozpaczy u nich ratunku, odepchnęłyby cię lub zraniły swemi ostrymi kamieniami ramiony i wydały natychmiastowy wyrok na śmierć i zagładę.

Teraz, ozłoczone promieniami słońca, lśnią, jak gdyby były z marmuru, i jaśnieją pasmami niestopionych śniegów, na których migają miljarde brylantów, rubinów i opali. Nie, stanowczo były zbyt wielkie, zbyt piękne, a człowiek wpatrując się w nie z zachwytem, sądzi, że z nadmiaru wrażeń serce z piersi mu wyskoczy i czuje się tak marnym, małym, maleńkim... Tam, het, wysoko, gdzie ledwie okiem dosięgnąć można, góry zdają się łączyć z lazurem nieba, który rozpościera się nad tobą, cały jak miękka toń kolorów, niby lawa roztopionych szafirów, a ty, płynąc po jeziorze i patrząc w niebo, sądzisz, że przejeżdżasz się w lustrze, i bierzesz niebo za odbicie się jeziora, a płynący po niem oblok za swoją łódkę...

Dokoła wciąż ten sam, niezamącony spokój. Łódź, zlekka przechylając się, mknie wciąż dalej i odbija się na olbrzymiej tafli jeziora pod szafirem nieba, wśród olbrzymich marmurowych szczytów, jak mała plamka, jak gołąb pływający lub łupina orzecha. Słońce ozlaca ją promieniami, odrzucona wiosłem woda opryskuje ją wokoło pianą srebrzystą. I zdala błyszczy tylko, jak mały punkcik, lilipucia szkarłatna parasolka pani i bieli się strój atlety-wioślarza.

A wspomnienia kobiety, jej najtajniejsze myśli i dumy, jak gdyby znalazły nakoniec chwilę dogodną, niby czarowne obrazy, wyrastające z głębi jeziora, przesuwają się jej przed oczami jeden za drugim i znika. Ujrzała całą swoją przeszłość, jak w panoramie, zaczawszy od lat dziecięcych, aż do ostatniej chwili.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

że, wioząc do pałacu kanclerskiego osoby z wielkiego towarzystwa, pragnące raz jeszcze pożegnać ekskanclerza. Gdy o godzinie kwadrans na szóstą powóz książęcy opuścił bramę pałacu, wielotysięczne tłumy zagrzmiły jednomyślnym okrzykiem. Mężczyźni i kobiety z najlepszych sfer towarzyskich zaczęli na przebój tłoczyć się do powozu.

Po prawicy siedział książę Bismark w swym tradycyjnym kirasjerskim mundurze, w białej, szerokiej czapce nieco na tył rzuconej, z wielką różą w dłoni. Po lewicy obok niego jechał wesoło uśmiechnięty hr. Herbert Bismark. Wszystkie okna i balkony ulicy Wilhelmskiej czerniły się zbitą falą głów. Na twarzy księżęcej malowało się poważne wzruszenie. W drugim powozie jechała księżna z jakąś młodą kobietą; mówiono, że to małżonka hr. Wilhelma Bismarka. Wąskie oblicze księżnej o dużych, zamysłonych, czarnych oczach, dowodziło, że kobieta ta świeżo wiele silnych przeżyła wzruszeń.

Okrzyki rozdzierały bez przerwy powietrze; wiele osób wskakiwało na stopnie jadącego wśród tłumów powozu, aby ucałować ręce kanclerza, któremu płynęły dwie łzy z oczu.

Tak ledwie zdołano dotrzeć w porę na dworzec kolei lehrteńskiej. Mnóstwo osób kupowało tutaj bilety na pociąg kurjerski, byle tylko mieć prawo dostania się na peron. Przed dworcem czekał na księcia szwadron kirasjerów gwardji, do którego należy, z dobytymi pałaszami i kapelą. Szybko wstąpił Bismark do przygotowanego dlań i napelnionego istną górą kwiatów wagonu salonowego. Tymczasem rozlegały się bez przerwy frenetyczne okrzyki: „Hoch!” „Hura!” „Do widzenia!” Gdy drugi dzwonek się ozwał, tłum zaintonował: „Wacht am Rhein”, podczas gdy kapela zagrała chorał.

Ozwał się wreszcie gwizd lokomotywy, pociąg ruszył, a za nim tłum kilkotysięczny, wdrapujący się na stopnie wagonu, aby uściskać raz jeszcze rękę kanclerzowi, który ja z okna do znajomych i nieznanym wyciągał. Wreszcie skończyła się i ta—komedia ludzka! Tłum rozrzewniony i smutny w milczeniu rozproszył się po ulicach wielkiego miasta, wracając do prozy zajęć potocznych.

Cesarz wysłał na dworzec swoich fligel-adjutantów; jen. Wittich specjalnie raz jeszcze wyraził księciu najczulsze pożegnanie monarchy. Dodać i to należy, że dotąd panujących tylko witało i żegnało na dworcu kolejowym wojsko w paradzie. Wysłanie szwadronu kirasjerów na pożegnanie ks. Bismarka było nakazaniem przez cesarza i dopełniło miary zaszczytów, jakimi cesarz Wilhelm otoczył człowieka, z którym nie mógł pracować razem.

Br. Z.

Bulwary warszawskie.

(Nowy projekt francuski.)

(Dalszy ciąg.)

N a s y p y.

(Art. 10.) Dla uzyskania tych olbrzymich ilości ziemi, potrzebnej do zasypiania dolów, magistrat od chwili podpisania umowy wyda rozporządzenie, ażeby wszelka zbyteczna ziemia, kamienie, materiały pochodzące z rozbiórki przy robotach kanalizacyjnych, wodociagowych lub brukarskich, wyjąwszy błota i wszelkiego rodzaju odpadków, były wyłącznie dowożone do zasypki bulwarów nad brzeg rzeki, a jeżeliby niemożliwym było zużytkowanie ich bezzwłocznie, Devars wskazać ma miejsce tymczasowego dla nich składu.

Rozporządzenie takie pozostanie w sile nie tylko do ukończenia bulwarów samych, lecz także do zupełnego zniwelowania dzielnicy, a odwołanie nastąpi nie wcześniej, aż p. Devars zawiadomi zarząd miejski, że dalsza dowózka ziemi staje się zbyteczną.

Gwarancja.

(Art. 11.) Ażeby dać zarządowi miasta pewność co do spełnienia przyjętych na siebie warunków umowy, Devars złożył do kasy miejskiej kaucję w papierach, kurs w kraju mających i przynoszących odsetki, sumę 50,000 rs. w ciągu 2-ich miesięcy po zatwierdzeniu umowy ze strony magistratu.

Kaucja będzie zwrócona Devarsovi z chwilą, gdy materiały budowlane lub też zapasy nagromadzone przedstawią wartość równą kaucji. Odtąd już zabezpieczenie dalsze stanowić będą roboty do chwili ich płatności.

Koszta kontraktu.

(Art. 12.) Ponieważ Devars nie pobiera za roboty bulwarowe żadnych wydatków, magistrat, skoroby zawarł kontrakt uznal za potrzebne, ponieść wszelkie koszta ztąd wynikające z funduszy własnych.

Wartość gruntów i koszt robót.

Kosztorys przybliżony, stanowiący zasadę do porównania wartości gruntów odstąpić się mających p. Devarsovi, z pracą, którą ten przy budowie bulwa-

rów skutecznie zamierza, zawiera bardzo ciekawy materiał liczbowy nie tylko dla specjalistów, lecz dla każdego, którego w mowie będąca sprawa żywo interesuje.

Cała powierzchnia pasa nadbrzeżnego, mająca przejść na własność D. Devarsa, wynosi podług planów katastralnych około 76,671 sążni kwadr.

Z powierzchni całkowitej 76,671
po odtrąceniu na sieć uliczną około 26,671

pozostanie około 50,000

sążni kwadratowych, czyli 686,000 kwadratowych łokci polskich.

Możliwa do osiągnięcia cenę sprzedażną za łokieć kwadratowy w dzielnicy nadbrzeżnej, oblicza Devars na 6 rs. 50 kop., pomiędzy mostem Aleksandryjskim a aleją Jeruzolimską; w dalszym zaś ciągu bulwarów tylko 4 rs. 50 kop.

Przyjmując dalej, że $\frac{2}{3}$ powierzchni podpada pod kategorię pierwszą, a $\frac{1}{3}$ pod drugą, otrzyma się w przybliżeniu

$$\frac{2}{3} \times 686,000 \times 6.50 = 2,972,666$$

$$\frac{1}{3} \times 686,000 \times 4.50 = 1,029,000$$

razem 4,001,666

czyli okrągło 4 miliony rubli, jako wartość placów, przechodzących w posiadanie Devarsa.

Jednakże cyfra ta musi być podniesiona ze względu na wartość tych placów, które w zamian za drogi, ogółem 26,671 sążni kwadratowych, Devars odstąpić obowiązany jest zarządowi miejskiemu.

Ażeby dojść do jakiegokolwiek normy, przyjął Devars, że grunta w zamian otrzymane położone będą na Saskiej Kępie, a wartość ich 50 kop. za łokieć.

Ponieważ za każdy łokieć bulwaru otrzyma 5 łokci na Saskiej Kępie wartość właściwą otrzymanego wzamian łokcia wyniesie 5×50 kop., czyli 2 rs. 50 kop.

26,671 sążni kwadr. czyli 365,926 łokci kwadr. po 2 rs. 50 kop., czyni 914,815 rs., a razem z wartością placów

4,001,666

914,815

4,916,481

czyli okrągło 5 milionów rubli kredytowych.

Tej sumie przeciwstawić należy przybliżony koszt robót, wraz z wartością materiałów budowlanych, z kosztem administracji, amortyzacją kapitału i ryzykiem, jakie przedstawia każda robota wodna, w szczególności zaś roboty tego rodzaju nad brzegiem kapryśnej Wisły.

Już poprzednio, w warunkach technicznych dla budowy proponowanych, przewiduje się ograniczenie robót do pewnych tylko pór roku zależnych od wysokości poziomu rzeki, a wiadomo jakiej doniosłości mogą być przeszkody niezależne od kierownictwa robót, nie pomagając, lecz paraliżując na każdym kroku plany, zamiary lub też niwecząc to, co już zrobiono.

Wszelkie zatem kosztorysy dla robót wodnych, nawet i te, które z całą znajomością rzeczy zostały ułożone, nie przedstawiają pewności, że przekroczeń znacznych nie będzie. (Dok. nast.)

Dla akcjonariuszów wiedeńskich.

Dowiadujemy się w tej chwili, że rada zarządzająca kolei wiedeńskiej i bydgoskiej, w skutek zawiadomienia o rezultacie odbytego w d. 19-ym marca r. b. ogólnego zgromadzenia akcjonariuszów kolei wiedeńskiej, otrzymała od departamentu kolejowego pismo treści następującej:

Petersburg 14 (26) marca. Nr. 2320.

Do rady zarządzającej kolei warszawsko-wiedeńskiej.

Rada zarządzająca pismem swoim z d. 8 (20) marca r. b. nr. 1151 zawiadomiła departament spraw kolejowych, że ogólne zgromadzenie akcjonariuszów kolei w.-wiedeńskiej, odbyte w dniu 7 (19) marca, większością 496 głosów przeciwko 183, przyszło do następnego wniosku:

„Nadzwyczajne ogólne zgromadzenie akcjonariuszów, unikając sporu w kwestji, czy nowe prawa o taryfach i przepisy o usunięciu konkurencji kolei żelaznych, mogą być stosowane do kolei warszawsko-wiedeńskiej, korzystającej z praw, nadanych Najwyższej zatwierdzoną ustawą dzierżawczą Towarzystwu, zamiast zastosowania tych przepisów, zgadza się na ustępstwo rządowi pewnej części swoich zysków i na zawarcie z rządem odpowiedniego układu finansowego, na warunkach, objętych w punktach 1, 2, 3 i 4-ym raportu rady zarządzającej, z tem jednak, że jednocześnie rząd zgodzi się na konwersję 5% obligacji na zwolnione od podatku 4%, które to obligacje umarzone będą aż do końca trwania koncesji.

Do zawarcia powyższego układu z rządem, jak również do przeprowadzenia konwersji na warunkach, które rada

uzna za najkorzystniejsze, ogólne zgromadzenie upoważnia radę zarządzającą.”

Komunikując o powyższym wniosku, rada zawiadomiła departament, że ponieważ za wnioskiem nie oświadczyły się wymagane $\frac{3}{4}$ obecnych na posiedzeniu głosów, przeto na zasadzie ustawy kwestja ta ponownie wniesiona zostanie na ogólne zgromadzenie w d. 22-im marca st. st. 1890-go r.

Komunikat rady zarządzającej przedstawiony został p. ministrowi finansów i z polecenia p. ministra departament wyjaśnia radzie zarządzającej następujące szczegóły:

1) Najwyższej zatwierdzone w dniu 8-ym marca 1889-go r. postanowienie rady państwa co do taryf kolejowych i wydane w skutek Najwyższych rozporządzeń przepisy co do tych taryf, obowiązują bezwarunkowo wszystkie towarzystwa kolejowe w państwie i dlatego instytucje rządowe nie mogą przyjmować i rozpatrywać żadnych takich wniosków, które dążą do ominięcia stosowania danego Towarzystwa istniejących praw lub też wniosków, które się motywują chęcią uniknięcia sporów, czy może się stosować dane prawo do danego Towarzystwa?

Skoro tylko raz prawo wydane zostało, rząd nie może pozwolić, aby toż prawo wyjątkowo do pewnego towarzystwa stosowane nie było, sposób jednak i stopień zastosowania danego prawa do tego lub owego towarzystwa w granicach przewidzianych prawem, zależy od instytucji rządowych.

2) Od Towarzystwa kolei wiedeńskiej rząd może przyjąć taki tylko projekt, którego celem byłoby usunięcie niedogodnego zastosowania dla Towarzystwa paragrafu ustawy nadawczej lub też przepisu, istniejącego w kontrakcie dzierżawnym. Oddając w r. 1857-ym prywatnemu towarzystwu kolej warszawsko-wiedeńskiej, rząd, ocenając ją na 4 miliony rubli, zgodził się na pobieranie od tej sumy pewnego stałego dochodu (250,000 rs.—6 $\frac{1}{4}$ %), akcjonariuszom zaś, z uwagi na wniesiony przez nich kapitał (wynoszący po 60 rs. na akcję, a na ogólną cyfrę akcji 125,000—7,500,000 rs.) pozwolił korzystać z dochodu większego, z tem jednak zastrzeżeniem, iż jeżeli w ciągu trzech lat po sobie idących akcjonariusze otrzymają więcej dochodu rocznego nad 10% tj. więcej nad 6 rubli od akcji, to rząd pozostawia sobie prawo czynić zmiany w istniejących taryfach przewozowych, z tem jednak, aby w skutek tych zmian dywidenda akcjonariuszy nie była niższą od 6 rs. na akcję.

Dywidenda kolei w.-wied. w ciągu pięciu lat (1884—1888) była większą od wyżej oznaczonej (6 rs. od akcji), przeto rząd na zasadzie § 15 umowy dzierżawczej, już w roku 1887 posiadał prawo zastosowania pewnych zmian w taryfach tejże kolei. Skutkiem tego, propozycje rady zarządzającej kolei w.-w. i w.-b., przedstawiona ministerjum finansów w dniu 6-ym (18-ym) lutego nr. 776, o zlanii się kolei warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej w jedno towarzystwo i ofiarowania rządowi połowy czystego zysku przedsiębiorstwa, po potrąceniu 6 rubli na każdą akcję nieamortyzowaną i 3-ich rubli na akcję pożytkową, ministerjum uważało jako propozycję, której celem było zainteresować rząd w dochodach eksploatacji kolei, a tem samem uzyskania akcjonariuszom prawa do korzystania z dochodów większych nad te, jakie im określone zostały § 15-ym kontraktu dzierżawczego.

Po bliższem rozpatrzeniu tej propozycji w ministerjum finansów, wspólnie z ministerjum komunikacji i kontrolą państwa, ministerjum finansów przyszło do przekonania, że propozycja ta, będąc bezwarunkowo dogodną dla akcjonariuszów (dając im prawo do korzyści większych, aniżeli dziś), przedstawia również pewne korzyści i rządowi, skutkiem czego w d. 22-ym lutego za nr. 1736 ministerjum zawiadomiło radę zarządzającą, że w razie jeśli powyższe warunki zlania się obu kolei w jedno towarzystwo będą przyjęte na ogólnym zgromadzeniu akcjonariuszów, p. minister finansów uzna za możliwe przeprowadzić tę kwestję na zasadzie istniejących porządków.

Tymczasem z komunikatu rady zarządzającej z d. 8-go (20-go) marca okazuje się, że przedmiotem obrad ogólnego zgromadzenia w d. 7-ym (19-ym) marca r. b. były zupełnie inne warunki układu z rządem.

Zwracając uwagę, że propozycja wyżej wykazanych warunków, przedstawionych ministerjum finansów przez prezesa rady zarządzającej w dniu 6-ym (18-ym) lutego za nr. 776, była wynikiem bardzo długich osobistych porozumień rady zarządzającej z ministerjum finansów i zawiera maksymalne ustępstwa, na które w danej kwestji ministerjum mogłoby się zgodzić, departament do spraw kolejowych z polecenia J. E. p. ministra finansów uważa za obowiązek zawiadomić radę zarządzającą, że w razie, gdyby ogólne zgromadzenie dla układu z rządem w czemkolwiek zmieniło pierwotne zasady, aprobowane przez ministerjum w odpowiedzi 22-go lutego

to propozycja towarzystwa pozostawiona zostanie nadal bez żadnego skutku i rząd zużytkuje wszelkie służące mu na zasadzie § 15-go układu dzierżawczego prawa, co do zmiany taryf na kolei wiedeńskiej.

3) W razie zaś, gdyby kwestja zlania się kolei warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej i udziału rządu w dochodach towarzystwa, na przewidywanym ogólnym zgromadzeniu przeprowadzona została na tych mianowicie zasadach, jakie przyjęte zostały przez ministerjum 22-go lutego, to p. minister finansów uznaje za możliwe dalsze przeprowadzenie kwestji w pożądanym sposobie, przychyłając się do wniosku akcjonariuszów konwersji 5% obligacyj na 4%-owe, z tem jednak, że ostatnie, opierając się na Najwyższym postanowieniu 20-go maja 1885-go roku o opodatkowaniu dochodów od kapitałów i na dodatku do p. 2-go tegoż postanowienia, od podatku zwolnionemi być nie mogą.

Zawiadamiając o powyższym departament spraw kolejowych, najprzejmiej prosi radę zarządzającą o zakomunikowanie powyższego ogólnemu zgromadzeniu akcjonariuszów towarzystwa kolei warszawsko-wiedeńskiej, w d. 22-im marca r. b.

O otrzymaniu niniejszego pisma departament oczekiwac będzie zawiadomienia telegramem.

Od administracji.

Z powodu kończącego się kwartału uprzejmie prosimy sz. prenumeratorów o wczesne nadesłanie przedpłaty na kwartał następny, od tego bowiem zależy regularny odbiór naszego piśma.

Niezależnie od ogłoszonych przez nas książek po niższej dla prenumeratorów Kurjera cenie, nadmieniamy, że wyszły w tych dniach nowości: **Nowele Gomulickiego** oraz **Nowele A. J. Seka**, których cena wynosi po rublu, prenumeratorzy nasi nabywać mogą w kantorze oraz u roznosicieli Kurjera po **kop. 70**.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Z Petersburga piszą do nas: „We czwartek, d. 27-go b. m., w radzie państwa przeszła nowa ustawa instytutu inżynierów komunikacji, przywracająca na nowo zniesione przed 10-laty dwa pierwsze kursa instytutu. Już w tym roku po wakacjach będzie otwarty kurs I-szy, przyczem przyjmowani nań będą, bez żadnego wstępnego egzaminu, kończący kurs w gimnazjach lub szkołach realnych w liczbie 60, podług starszeństwa stopni swych atestatów dojrzałości, a więc mający złote medale, przed wszystkimi innymi. Ustawa wymaga jeszcze tylko sankcji ostatecznej, która prawdopodobnie jeszcze przed świętami nastąpi.”

— Z Petersburga korespondent nasz pisze: „W wyjaśnieniu depeszy waszej w nr. 85-ym co do informacji gazety *Dień* o banku włościańskim, zapewnić możemy, iż wiadomość o ułożeniu instrukcji co do pożyczek, opłat, szacowania gruntów itd. w ministerjum finansów jest nieprawdziwą, instrukcje te bowiem będą zatwierdzone przez ministerjum dopiero w przyszłym tygodniu. Otwarcie wszystkich czterech oddziałów Banku włościańskiego w Królestwie nastąpi prawdopodobnie przed 1-ym kwietnia st. st.”

— Z otrzymanej w drodze telegraficznej wiadomości donosimy, że Towarzystwo rolnicze w Mińsku gubernjalnym zawarło umowę z północnym Towarzystwem ubezpieczeń co do asekuracji rolnych w gubernjach południowo-zachodnich. Pełnomocnikiem ze strony Towarzystwa rolniczego został wybrany p. Otton Bogdanowski, a ze strony Towarzystwa północnego p. Aleksander Bąkowski.

— Rada miejska dobroczynności publicznej na ostatnim swym posiedzeniu, po rozpatrzeniu na r. b. etatu ogólnego szpitala św. Ducha, ustanowiła go na 188 chorych (w tej liczbie 18-u chorych w osobnych pokojach za opłatą po rs. 1 kop. 35 dziennie) i 12-u stypendystów-sierot, z dochodem i rozchodem na rs. 58,900 rocznie.

— Nowy most na Saską Kepe, który wzniesionym będzie w ciągu wiosennych miesięcy, stanie się prostopadłym do strażnicy ogniowej na Pradze, w najwęższym miejscu wsielanej „lacy”. Długość mostu wynosi 3 sążnie, podjazdy zaś z obu stron na przyczepie 3 sążnie, a wzniesie się na wysokości 6 stóp nad poziom wody wodostanu Wisły, aby lód i znaczniejszy przybór wody mógł przechodzić pod mostem bez uszkodzenia go. Koszt budowy wyniesie rs. 1000.

— Ulica Aleksandrowska na Pradze, główna arterja komunikacyjna Warszawy z przedmieściem, jest obecnie częściowo przebrukowywana.

— Prażanie pozbawieni są obecnie szafki z afiszami; jedyna, jaka istniała na gmachu szpitalnym, została jeszcze w r. z. usunięta.

— Ferje świąteczne w tutejszych szkołach rządowych i prywatnych trwać będą do d. 20-go kwietnia włącznie.

— W dniu wczorajszym powrócili do Warszawy: prokurator izby sądowej, rz. r. st. Turau z Petersburga i jeneralny konsul niemiecki baron von Rechenberg z Berlina.

— Z Medjolanu otrzymujemy wiadomość, iż stan zdrowia dyrektora kolei wiedeńskiej, p. Sulikowskiego, szybko się poprawia, tak, iż chory, którego zastępuje dyrektor Strassburgier, już w końcu kwietnia powróci do Warszawy. Z Medjolanu pan S. udaje się na Rivierę.

— Wczoraj, o godz. 1-ej z południa, z domu przy ulicy Marjańskiej, odbył się pogrzeb zwłok b. p. Ewy z Tanenbaum Nussbaumowej, żony p. Hilarego Nussbauma, niegdy kuratora domu przytułku dla starców i sierot za rogatkami wolskimi, autora dzieł historycznych i powieściopisarza, a matki Józefa magistra nauk przyrodniczych i Henryka, doktora medycyny, obu znanych także w naszej naukowej literaturze pisarzy. Liczny poczet znajomych osób towarzyszył żalobnemu obchodowi. Na karawanie złożono kilka wieńców od rodziny i przyjaciół. Przybyły także na pogrzeb wychowanki z ochrony ubogich dzieci, w której zmarła była jedną z opiekunek. Nieboszczka żyła lat 67.

— W dniu wczorajszym wychowawcy tutejszego seminarjum duchownego przy kościele oo. karmelitów rozpoczęli czterodniowe rekolekcje przedwielkanocne, które trwać będą do wielkiego czwartku, w dniu tym cały kler podczas solennej sumy w archikatedrze przyjmować będzie komunję świętą.

— Z teatru i muzyki.

* Trupa russka p. Korsza daje jeszcze dwa przedstawienia, jedno dziś (Gogola „Małżeństwo”), drugie we środę (Ostrowskiego „Świeci ale nie grzeje”).

* Wczoraj na rzecz ochrony nikolajewskiej dla dzieci żołnierskich odbyło się w teatrze Wielkim widowisko, na które złożyły się: koncert orkiestry dziecięcej, koncert drugi orkiestry wojskowej, 4-ty akt „Lucji” z p. Russel, „Wieczór w Sorrento” Turgeniewa, „Sprzeczka w ognisku domowym” Fedorowa, dwie ostatnie odegrane przez trupę p. Korsza— oraz „divertissement”.

„Sprzeczka” jest przeróbką z francuskiego, znaną u nas p. t. „Małż pieszczony”.

* Dorocznym zwyczajem odbędzie się jutro w teatrze Wielkim przedstawienie na rzecz szpitala praskiego.

Daną będzie „Halka” Moniuszki.

* „Przyjaciółka żon” Lubowskiego graną będzie jutro po raz dziesiąty.

* Teatr Mały daje jutro „Marzolanę” z panią Zimajerową.

* Artyści teatru Rozmaitości zajęci są pilnie próbami dramatu włoskiego p. t. „Żywy posąg”.

Głosny ten utwór ukazać się ma na scenie w połowie kwietnia.

* W teatrze Małym rozdano do nauki trzyaktową krotchwilę Jasieńczyka i Kosiakiewicza p. t. „Komedia do wspólki”.

Obsadę tworzą: panie Borkowska, Oswaldowa, Rożniecka i Trapszówna, pp. Galasiewicz, Grubiński, Morozowicz, Sikorski, Śliwiński i Turczynowicz.

* Uwierzmy w końcu naprawdę, że jesteśmy—ożczyzną tenorów.

Mierziwiński roznosi sławę naszego wysokiego c po całej Europie, Reszke czaruje swym szlachetnym nad wszelki wyraz śpiewem Paryż i Londyn. To wiadome.

Pierwszym tenorem królewskiej opery berlińskiej jest warszawianin Rothmül, a zaszczytne miejsce na tej samej scenie nadwornej zajął inny ziomek nasz, znany z debiutów na scenie warszawskiej w początkach kariery, lwowianin, Alma.

Znany u nas również tenor Bandrowski wyrobił się we Frankfurcie na pierwszorzędnego śpiewaka. O wartości jego dzisiejszej świadczy fakt, że świeżo wezwany został na występy gościnne do cesarskiej opery wiedeńskiej, która jest, jak wiadomo, pierwszą operą w świecie.

P. Bandrowski w poniedziałek wielkanocny śpiewać ma w Wiedniu „Tannhäusera” a potem „Jana z Leydy”.

— W teatrach.

W r. b. z powodu robót, jakie mają być uskutecznione w widowni teatru Wielkiego, przedstawienia

w teatrze Letnim, odpowiednio od zimna zabezpieczonym, rozpoczną się już w połowie kwietnia.

Ważne roboty dokonane też zostaną przed rozpoczęciem sezonu letniego w teatrze Nowym przy ulicy Królewskiej.

Oprócz przeróbek na scenie, zajdą tam liczne zmiany w samej sali dla widzów.

Łoże pierwszopiętrowe będą zniesione, a w miejsce ich urządzony zostanie jeden numerowany amfiteatr, natomiast zaś na parterze, z powodu zniesienia parteru stojącego, liczba łóż będzie zwiększoną, tak że będą one sięgały aż do końca krzeseł.

— U wioślarzy i cyklistów.

Wczorajsza gimnastyczna zabawa dziecienna zgromadziła u wioślarzy około 50-ciu „milusińskich”, którzy pod przewodnictwem p. M. Olszewskiego zabawiali się ohocho blisko do 8-ej wieczorem.

Były więc ruchy wolne, korowody z różnymi kombinacjami, losowanie podarków, skoki na skórzanego niskiego konia i t. d., co wszystko zakończyło przeciąganie liny, w którym panienki na głowę położyły chłopczyków.

Zabawa wczorajsza była ostatnią tego rodzaju w bieżącym sezonie.

W sobotę, 12-go kwietnia, p. Wieczorkowski organizuje na ul. Królewskiej przedstawienie amatorskie, w którego skład wejdą: „Podejrzone osobistości” St. Dobrzańskiego, „Mysz” dialog z francuskiego z udziałem panny Święcickiej i p. Bukatego i obraz ludowy Filipa Dominika „Wigilja św. Andrzeja”.

Piękna pogoda wczorajsza wyciągnęła na zamiejskie wycieczki znaczną liczbę cyklistów.

W ogóle szosy Nowego Dworu, Bielani i t. d. są dobre, jedynie na drodze do Piaseczna błoto utrudniało sportową jazdę.

— Rozszerzenie zakładu.

Sprawa rozszerzenia zakładu dla sierot przy Towarzystwie dobroczynności znajduje się na dobrej drodze.

Dzięki energii i gorliwości, z jaką około niej za krzątał się przewodniczący w obranym ku temu komitecie, Michał ks. Radziwiłł, ofiary wpływają obficie.

Świeżo na ręce jego złożyli po rs. 100: JE. arcybiskup warszawski Popiel wraz z duchowieństwem, Konstanty hr. Zamoyski, pp. Stanisław Karcki i Adolf Ginsburg, po rs. 50 zaś pani Michalina z Zaleskich hr. Kossakowska i Feliks hr. Czacki.

— Strzelanie do gołębi.

Pierwsze w r. b. strzelanie do gołębi, urządzone na polu Mokotowskim przez Towarzystwo łowieckie, odbyło się wczoraj o 1-ej z południa przy licznych udziałach uczestników i widzów.

Z powodu braku gołębi, których przywieziono za ledwie sztuk 90, rozegrano tylko dwie puły; w 1-ej zwycięzca był M. hr. Sobański, w 2-ej młodzieńcy Mikolaj Małychin.

Zgromadzeni rozjechali się przed 4-tą z południa.

— Z Towarzystwa ratowania tonących.

Na odbytem wczoraj ogólnym zebraniu członków Tow. ratowania tonących powzięto kilka uchwał z rozwojem instytucji ściśle związanych.

Postanowiono kosztem kilkuset rubli odrestaurować i przyprowadzić do porządku stację ratunkową; dalej uchwalono utworzenie dwóch nowych posterunków około ulicy Czerniakowskiej i Rybaków; zgodzono się wreszcie na wypracowanie szczegółowej instrukcji dla członków, której brak oddziaływał ujemnie na działalność Towarzystwa.

Co do pierwszego z punktów zaznaczonych, wywiązała się nawet dość żywa dyskusja pomiędzy pp. Szejzerem a Barylskim; gdy bowiem pierwszy z nich w obawie naruszenia szczupłych zasobów Towarzystwa domagał się odroczenia restauracji przystani aż do czasu odnalezienia odpowiednich na ten cel fundusów, pan B. w żywym dowodzeniu wykazywał, iż Towarzystwo o tyle ma rację bytu, o ile spełnia to, co z jego zadaniem jest połączone.

Słuszna argumentacja p. B. zwyciężyła; z drugiej wszakże strony uwzględniono i obawy pana S., poruszając projekt zasilenia drogą zwykłych w tych rzeczach środków szczupłego funduszu instytucji.

Fundusz to istotnie nader skromny.

Zasiliła go znacznie w roku sprawozdawczym loterja, staraniem tego pana S. do skutku doprowadzona; niemniej jednak, chociaż ze źródła tego wpłynęło do kasy rs. 579, po odtrąceniu wydatków bieżących, cały kapitał zapasowy i obrotowy instytucji wyniósł rs. 2,916, z czem wojować bardzo nie można.

Nie bez racji też zwrócił uwagę obecnych p. Barylski, iż instytucja nawskróś filantropijna, wobec rozwoju w kraju rozmaitych sportów, wśród których sport wioślarski pierwsze zajmuje miejsce, może znaleźć szersze poparcie, ku czemu też zarząd wniósł zwrócić swe usiłowania.

się na propozycję i wydał w ręce Barnuma nieocenione za-
bytki przechowywane w muzeum w Bulak (przed-
mieście Kairu), to przedsiębiorca podjąłby się utrzymać
wyznaczoną straż z żołnierzy egipskich złożoną, w celu do-
pilnowania powierzonych mu skarbów, gdziekolwiekby
chciałby je, czy to w Stanach Zjednoczonych, czy to w Egip-
cie wystawić. Zdaje się jednak, iż Khedyw nie zgodzi
się na to, aby sławy starożytnego Egiptu w kilka tysięcy
lat po śmierci, tak daleką miały odbywać podróż.

— Komitet kwest podaje do wiadomości, że z rozporządze-
nia władz wyższych kwesty wielkotygodniowe przy grobie
Zbawiciela w następujący sposób uorganizowane zostaną:

W 22-ach kościołach kwesty zbierane będą w celu utrzymania
ofiar na korzyść kościołów rzymsko-katolickich, Warsz. Tow.
Dobr. i opatrzenia ubogich wychodzących ze szpitali cywil-
nych, a mianowicie: katedralnym św. Jana, Matki Boskiej Ła-
skawej (dawniej ks. pijarów), św. Anny (dawniej ks. bernar-
dynów), św. Józefa Oblubieńca (pokarmielickim), Opieki św.
Józefa (pp. wizytok), św. Krzyża, św. Trójcy na Solcu (potry-
nitarskim), św. Piotra i Pawła (parafii św. Barbary), WW.
Świątych na Grzybowie, św. Karola Boromeusza przy ulicy
Chłodnej, Narodzenia N. P. M. na Lesznie, św. Antoniego (po-
reformackim), Przemienienia Pańskiego (pokapucyjskim), św.
Marcina przy ul. Piwniej (poaugustjańskim), św. Ducha przy
ul. Mostowej (popaulińskim), św. Jacka przy ul. Freta (podo-
minikańskim), św. Kazimierza (pp. sakramentek), Panny Ma-
rii na Nowem Mieście, św. Franciszka Serafińskiego (pofran-
ciszańskim), św. Andrzeja Apostoła (oo. bonifratrów), św.
Karola Boromeusza na Powązkach, Matki Boskiej Loretań-
skiej na Pradze;—oprócz tego w niektórych z nich zbierane bę-
dą ofiary przy oddzielnych stolikach na korzyść niezamożnych
zakładów dobroczynnych, w porządku jak następuje: w kate-
drze na zakład „Rodziny Marii” przy ulicy Żelaznej, u św.
Anny na W. T. D., w tymże kościele stolik trzeci na War-
szawski dom sierot po robotnikach przy ulicy Litewskiej,
w pokarmielickim na Krakowskim-Przedmieściu na szpital dla
dzieci przy ul. Aleksandra i trzeci na miejscowy kościół,
w powiatkowskim dla Towarzystwa Pań św. Wincentego
i Paula i trzeci dla Schronienia ubogich nauczycielek; u św.
Krzyża na korzyść Towarzystwa Pań św. Wincentego i Paula,
w tymże kościele stolik trzeci na korzyść szwalni przy ul. Ho-
żej i czwarty na restaurację kościoła, w kościele poreforma-
ckim św. Antoniego dla Warszawskiego domu schronienia
„Przytulisko” przy ul. Wilczej, w tymże kościele stolik trzeci
na restaurację kościoła, w pokapucyjskim dla nieuleczalnych
i paralityków przy ul. Nowowiejskiej, w kościele św. Andrze-
ja (pp. kanoniczek) przy Placu Teatralnym na niezamożne ko-
ścioły, w kościele św. Aleksandra na rozszerzenie tejże świą-
tyni.

Na wyłączną korzyść miejscowych instytucyj zbierane będą
ofiary przy pojedynczych stolikach, a mianowicie: w kościele
W. T. D. na Krakowskim-Przedmieściu, w kościele szpitala
D-ka Jezus przy Placu Wareckim; w kaplicach: szpitala dla
dzieci przy ul. Aleksandra, Instytutu św. Kazimierza na Tam-
ce, Instytutu oftalmicznego imienia Edwarda ks. Lubomir-
skiego przy ul. Smolnej, Warszawskiego domu Schronienia
„Przytulisko” przy ul. Wilczej, ubogich dzieci „Rodzina Ma-
rii” przy ul. Żelaznej, Opieki N. M. (penitentek) przy ulicy
Żytniej, Schronienia starców św. Ducha i Panny Marii przy
ul. Przyrynek, w Schronieniu paralityków i nieuleczalnych
przy ul. Nowowiejskiej № 32, w kaplicy przy szpitalu św. Du-
cha przy ul. Elekoralnej dla Przytulku rekonwalescentów pod
opieką W. T. D. przy ul. Dzikiej i na miejscowy szpital.
Przewodzący rz. r. st. Byszewski.

Członkowie komitetu A. Filochowski K. M. W.
Jan Gautier.
Ignacy Badowski.

— Sprostowanie. — W sprawozdaniu z posiedzenia uczestni-
ków kasy zaliczkowo-wkładowej urzędników kolei terespol-
skiej, mylnie podano nazwisko wybranego na przewodniczącego
p. Stanisława Moszyńskiego.

Na „Żłobek”.

Franciszek Barda za nieposłuszeństwo 15 kop.,
Tadzio Dobrzański rs. 2.

NEKROLOGJA.

† **Ś.p. Adam Władysław Piotrowski,**
literat i ziemianin, po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu
30-ym b. m., zszedł z tego świata, przeżywszy lat 37. Po-
zostali w nieutulonym smutku rodzice i żona z trojgiem
drobnych dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych
na żałobne nabożeństwo, w kościele parafii św. Barbary,
o godzinie 11-iej w dniu 1-ym kwietnia, a na wyprowadze-
nie zwłok z tegoż kościoła, w tymże dniu, o godzinie 5-iej
po południu. —491r—

† **Za duszę ś. p.** 1278

Stanisława Suskiego,

jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci, odbędzie się
żałobne nabożeństwo dnia 2 kwietnia, tj. we środę, o go-
dzinie 10-iej rano, w kościele św. Antoniego przy ulicy
Senatorskiej, na które pozostała matka, bracia i siostry
zapraszają krewnych, przyjaciół, znajomych i kolegów.

† We wtorek, to jest dnia 1-go kwietnia, o godz. 11-iej
zrana, jako w piątą bolesną rocznicę zgonu
ś. p. **Julji z Siewruków**

ŻABINY,

w kościele św. Krzyża odprawiona będzie msza święta za
spokój jej duszy, na którą pozostała rodzina zaprasza przy-
jaciół i znajomych. —1274—

† W dniu 1-ym kwietnia r. b., to jest we wtorek, o godzi-
nie 10-iej zrana, w kościółku warszawskiego Towarzystwa
dobroczynności odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę
ś. p. z hrabiów Zamojskich księżnej **Leonowej Sapieha,**
na które to nabożeństwo Towarzystwo ma honor zaprosić
piękunki i członków w swoich, oraz familiję zmarłej. —418

† W dniu 1-ym kwietnia r. b., o godzinie 10-iej zrana,
w kościele św. Krzyża, odbędzie się żałobne nabożeństwo
za duszę ś. p. **Aleksandra Daszewskiego,** na które zo-
na i dzieci zapraszają krewnych i przyjaciół. —1273—

† Wszystkim, którzy pospieszyli wczoraj z oddaniem osta-
tniej posługi zwłokom ś. p. żony i matki naszej, **Lucji,** skła-
damy niniejszem najserdeczniejsze podziękowania.

R. Daleszyński z dziećmi.

† Pozostała rodzina po

ś. p. Tekli Kugler,

za łaskawe odprowadzenie na miejsce wiecznego spoczynku,
składa serdecznie „Bóg wielki zapłać”. —1275—

NADESŁANE.

Hebanowski i Lilpop w Warszawie,
Świętojerska 10, polecają świeże nasiona.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

(Otrzymało wczoraj.)

Petersburg 30-go marca. (Tel. Aj. półn.)—
Nowoje wremia donosi, że ministerjum finansów za-
jęte jest rozstrzygnięciem podania producentów ma-
ki o obniżeniu do 25% taryf kolejowych na makę
eksportową, wiezioną do wszystkich punktów portow-
ych i pogranicznych.

Petersburg 30-go marca. (Tel. Aj. półn.) —
Nowosti donoszą, że projekt zmian i uzupełnień w o-
bowiązującej ustawie wekslowej został już wnie-
siony do rady państwa.

Moskwa 30-go marca. (Tel. Ajencji półn.)—
58-iu adwokatów przysięgłych wniosło do rady po-
danie o zwołanie nadzwyczajnego zebrania ogólnego
dla zrewidowania ustawy o pomocnikach adwoka-
tów. Chociaż według ustawy, nadzwyczajne zebra-
nia zwołują się na żądanie nawet jednego tylko ad-
wokata przysięgłego, a żądanie, wniesione przez
dziesiątą część ogólnej liczby członków stanu adwo-
kackiego, czyni zwołanie zebrania obowiązującym,
to przecież rada odmówiła uczynienia zadość wnie-
sionemu żądaniu.

Tula 30-go marca. (Tel. Aj. półn. — Dzięś
w południe ogłoszony został wyrok izby sądowej
w sprawie o malwersacje w tulskim banku miejskim.
Dyrektor banku Iwan Suszkin, towarzysze jego:
Piotr Suszkin i Pierow oraz buchalter Utiechin, zostali
uznani za winnych i skazani po pozbawieniu praw
na zesłanie do gubernji tomskiej. Członkowie ko-
misji rewizyjnej: Toropezaninow, Zotow, Korotkow
i Sokołow, uniewinnieni. Pretensje cywilne uznano
za mające być w sumie rs. 1,600,000 pokrytymi
przez oskarżonych.

Aschabad 30-go marca. (Tel. Aj. półn.) —
Według wiarogodnych wiadomości, przywóz towarów
z Persji przez okręg zakaukaski, prócz wyrobów dy-
wanowych, został ostatecznie wzbroniony.

Czardż 30-go marca. (Tel. Aj. półn.) — W tych dniach
zbiłgi ztąd niewiadomo dokąd kupiec 2-iej gildii z Margielanu
W. D. Achmatow, który pozostał winien tutejszym kupcom
około 375,000 rs., a nadto roztrwonil około 300,000 rs., należą-
cych do kantoru braci Kamięńskich, którym Achmatow od
wielu lat zarządzał. Achmatow cieszył się powszechnem i
nieograniczonym zaufaniem. Śledztwo rozpoczęto.

Berlin 30-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) —
W mowie, zamykającej konferencję robotniczą,
w dniu wczorajszym przewodniczący, pruski minister
handlu Berlepsch, podniósł, że konferencja nie po-
wzięła uchwał obowiązujących dla oddzielnych
państw, lecz sformułowała zasady i wyraziła życze-
nia. Stworzyła ona podstawę, na której rozwinąć
się może dalsza praca około zapewnienia warstwom
pracującym lepszych warunków bytu materialnego,
moralnego, intelektualnego i fizycznego. Pełnomo-
cnik angielski, Gorst, podziękował cesarzowi za ini-
cjatywę, która miliony dzieci wydziera nędzy i mi-
liony kobiet zwraca ognisku domowemu.

Berlin 30-go marca. (Tel. pryw. K. W.) —
Wczoraj o godzinie 9 minut 32 wieczorem ks. Bis-
mark przybył do Friedrichsruhe. Na dworcu skut-
kiem rozkazu cesarskiego oczekiwała nań kompanja
honorowa. Lud przyjmował księcia nader gorąco.

Berlin 30-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) —
W sferach rządowych zapewniają, że o skróceniu
służby czynnej w armji do lat dwóch mowy nie było.
Natomiast powiększenie kadrów armji wzięte zosta-

ło pod uwagę; za tem musiałoby pójść powiększenie
stopy pokojowej wojska, co wymagałoby zniesienia
septennatu (przepisującego wysokość tej stopy na
lat siedem; *prz. sp. red.*).

Berlin 30-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) —
Uchwały konferencji robotniczej przedstawiają się
jak następuje: Kobietom i dziewczętom, liczącym
więcej, niż lat 16, zabrania się pracy fabrycznej
w nocy i w niedzielę, zresztą wolno jest im prac-
wać tylko przez godzin 11, z półtoragodzinną prze-
rwą. Mężatki po rozwiązaniu mogą wrócić do pracy
fabrycznej dopiero w cztery tygodnie. Dzieci obu
płci przed ukończeniem lat 12 (na południu 10) nie
mogą być dopuszczane do pracy fabrycznej. Dzieci
poniżej lat 14 i młodzież poniżej lat 16 nie może
być dopuszczana do pracy nocnej niedzielnej. Dzie-
ci poniżej lat 14 mogą pracować najwyżej 6 godzin
na dobę, z półgodzinną przerwą. Młodzież od lat
14—16 może pracować przez godzin 10 na dobę
z półtoragodzinną przerwą. W fabrykach, niebez-
piecznych dla zdrowia, przepisy są surowsze. W ko-
palniach dzieci przed ukończeniem lat 14 (na pół-
dniu 12) pracować nie mogą. Osobny nadzór pań-
stwowy czuwać musi nad tem, aby wszystkie
warunki pracy odpowiadały wymogom zdrowia.
Pożądaniem jest uzupełnienie prawodawstwa od-
dzielnych państw co do ubezpieczenia robotników
na wypadek starości, kalectwa i t. d. Dla uniknie-
cia zmów robotniczych, należy dążyć do organizacji
sądów rozjemczych pomiędzy robotnikami i prac-
odawcami. Na wniosek biskupa Koppa uchwalono
niedzielę obrać na dzień wypoczynku tygodniowego
z wyjątkiem tych państw, które wybór innego dnia
ze względów miejscowych uważają za właściwszy.
Praca niedzielna dozwoloną jest tylko w fabrykach,
które ze względów technicznych lub konsumpcyj-
ogólnej przerywać jej nie mogą, tudzież w zakładach
komunikacyjnych i w takich fabrykach, które przez
pewną tylko część roku pracują i od stosunków ele-
mentarnych są zawisłe. Uchwały konferencji nie
obowiązują państw w niej uczestniczących, stanowią
one tylko wskazówkę dla ustawodawczych postano-
wień. Pożądaniem jest perjodyczne zbieranie się
konferencji, tudzież wytworzenie stałych organów
dla opieki nad robotnikami i wymiana spostrzeżeń
przez nie dokonywanych w drodze dyplomacji
międzynarodowej.

Berlin 30-go marca. (Tel. pryw. K. W.) —
Mówią, że pożegnanie cesarza z ks. Bismarkiem było
bardzo przykre. Cesarz nie chciał w żaden sposób
cofnąć dekretu nominacji na księcia Lauenburga.
Bismark ustąpił wreszcie, zastrzegając wszakże, iż
sam tytułu używać nie będzie, do tego bowiem ni-
go zmusić nie może.

Paryż 30-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) —
Szlachtuzi były przez cały dzień wczorajszy za-
mknięte. W południe zgromadziło się w La Vilette
2,000 czeladników rzeźniczych i garbarskich. Wy-
brano deputację, złożoną z dziesięciu członków, która
pod przewodnictwem radcy municypalnego Paularda
udała się do ratusza. Tu zażądano zezwolenia na
przywóz bydła żywego do Paryża, zgadzając się, aby
poddawano je obserwacji w La Vilette. Biuro mu-
nicypalne przyrzekło przedstawić w poniedziałek ży-
wienia deputacji ministrowi rolnictwa. Reszta robo-
tników podążyła tymczasem za deputacją; policja
usiłowała ich napróżno rozproszyć. Po powrocie de-
putacji z ratusza udano się razem przed izbę deputo-
wanych. Tu wszakże policja odparła tłum i wpuszc-
ła tylko deputację do pałacu Bourbonów.

Paryż 30-go marca. (Tel. pryw. K. W.) —
Izby odroczyły się do d. 6-go maja.

Bruksella 30-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) —
Stanley zabawi w Belgji od d. 20-go do 26-go kwie-
tnia. Antwerpja przygotowywa dlań wspaniałe przy-
jęcie.

Rzym 30-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) —
Stanowisko Crispiego zdaje się być poważnie za-
chwianem. Nicotera wraz z Maglianim i Tajaninim
tworzą koalicję przeciw niemu. Dzienniki wzywają
Crispiego, aby pozbył się radykałów z gabinetu.

Madryt 30-go marca. (Tel. pr. Kur. W.) — W komisji senatu, wybranej dla rozbiórki sprawy jen. Dabana, sześć głosów oświadcza się za rządem, a tylko jeden marszałek Martinez Campos przeciw rządowi. (W r. 1874-ym Daban i Martinez Campos urządzili wspólnie pronunciamiento na rzecz późniejszego króla Alfonsa XII-go; przyp. red.)

Belgrad 30-go marca. (Tel. pr. K. W.) — Z dotychczasowego gabinetu ustąpił ministrowie: Gersi cz, Popowicz, Welimirowicz i Miłoszawljewicz. Skład nowego gabinetu jest następujący: jen. Sawa Gruicz, prezydium, sprawy zewnętrzne i wojna; Tauszanowicz sprawy wewnętrzne, handel i rolnictwo; dr. Wuicz finanse i oświata; Dżordżewicz, sprawiedliwość; Josimowicz, roboty publiczne. Dalsze uzupełnienie gabinetu nastąpi po skończeniu prac skupczyzny. Nowy minister sprawiedliwości, Michał Dżordżewicz jest adwokatem, nowy minister robót publicznych Miliwoj Josimowicz profesorem techniki. Dziennik urzędowy ogłosił także skład nowej rady stanu.

Belgrad 30-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Skupczyzna przyjęła ustawę o nowym podziale administracyjnym kraju.

Sofja 30-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Rząd zamówił w jednej z fabryk austriackich 40 milionów naboju dla karabinów Mannlicera.

Sofja 30-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Zaprzeczono tu wiadomości o zawarciu traktatu handlowego Bułgarii z Niemcami.

(Otrzymało dziś.)

Odessa 31-go marca. (Tel. Aj. półn.) — Wczoraj przejechała tędy, udając się do Petersburga, królowa grecka.

Czardżuj 31-go marca. (Tel. Aj. półn.) — Przybyli tu kupcy afgańscy opowiadają, że emir afgański zamierza przenieść się do Heratu, a z tamtąd do Kabulu. O przygotowaniach do wyprawy na Kafiristan nic nie słycać. Trwające nieprzerwanie stosunki handlowe Afganistanu z Bucharą i zwiększający się wywóz towarów ruskich do Afganistanu są najlepszym dowodem, że w Afganistanie panuje zupełny spokój.

Lwów 31-go marca. (Tel. pryw. K. War.) — Wczoraj w Krasicy zmarła matrona wielkich onót, księżna Jadwiga Sapieżyna, wdowa po ś. p. Leonie Sapieżu.

Lwów 31-go marca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Teatr ciągle zamknięty. Namiestnik hr. Badieni oświadczył deputacji artystów, że wpłynie na dyrektora Szmitta w duchu pojednawczym. Władza zabroniła przedstawień w sali „Sokola” na własny dochód artystów, obawiając się demonstracji. Wszystkie bilety na ogłoszone przedstawienie rozchwytało. Konferencja w wydziale krajowym speliła także na niczem.

Wiedeń 31-go marca. (Tel. pr. Kur. War.) — Rząd postanowił w jesieni przedstawić radzie państwa ustawę o reformie waluty.

Budapeszt 31-go marca. (Tel. pr. K. W.) — Z wielu miast prowincjonalnych donoszą o rosnącej pomiędzy robotnikami agitacji na rzecz ośmiogodzinnego dnia pracy. (Aj. półn.)

Rzym 31-go marca. (Tel. pr. K. War.) — Według doniesień z Massawy, nowy gubernator prowincji Tigre, tudzież hr. Antonelli na czele licznych wojsk szoańskich wkroczyli do Aduy i podążyli następnie do Asmary, celem podania ręki jenerałowi włoskiemu, Orero. Panuje brak żywności. (Aj. półn.)

Berlin 31-go marca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruble w gotówce **224 65** (onegdaj 220.—) Ruble na dostawę **224 50** (onegdaj 220.—)

Przesilenie teatralne.

W piątek wieczorem telegramy przyniosły nam wiadomość ze Lwowa niezwykłą — brzmiała ona: „Dyrektor teatru, Szmitt, obniżył wszystkim artystom gażę. Artysty strejkują. Teatr zamknięty.”

Niezwykłość faktu upoważniała nas do przypuszczenia, iż chwilowe to tylko nieporozumienie, choćby tylko ze względu na straty, jakie przynosiło tak dyrekcji, jak i artystom.

Pokazuje się jednak, iż rozbrat to zupełny, teatr dotąd zamknięty i ani dyrektor, ani artyści od wymagań swoich na krok nie odstępili. Co więcej, położenie sprawy zaostrza się.

Przyczyną strejku, jak donosi korespondent nasz, jest postanowienie dyrektora, który omijając prawo zwyczajowe, istniejące od założenia teatru skarbkowskiego, a opiewające, iż kontrakt z artystami, ustne czy pisemne, zawierane są na rok od każdej palmowej niedzieli, i że wypowiedzenie z tej lub owej strony musi nastąpić na dwa miesiące przed tym terminem, a więc spóźniwszy się o całe 58 dni, przedstawił artystom do podpisania kontrakty nowe, znacznie zmieniające warunki uprzednich.

Główną zmianę warunków stanowi obniżenie gaż stałych, które to obniżenie wszakże, jak głosi dyrekcja, pokryć miało odpowiednie wynagrodzenie za oddzielne występy.

Obniżenie gaż projektowane obraca się w granicach 25 do 30%, zatem znaczne, wedle zaś opinii artystów, wynagrodzenia za występy obniżki gaż wyrównać nie są w stanie, przedsiębiorca nie gwarantuje bowiem nikomu ilości występów, a przez trzy miesiące letnie ustają honorarja.

Na przyjęcie powyższych warunków dyrekcja dała artystom czas do namysłu tylko trzydniowy.

W odpowiedzi na żądania dyrektora artyści ogłosili następujące pismo:

„Wobec niepojętego dla nas postępowania dyrektora teatru, p. Mieczysława Schmitta, dla którego cały personel teatru lwowskiego czynił nadludzkie wysiłki, aby mu umożliwić prowadzenie tegoż, w obecnych stosunkach nader utrudnionych, nianowicie: wobec olbrzymiej redukcji gaż artystów, tak, że był ich rodzin jest zniweczony, emerytura I-ej kategorii zamknięta, a przyszłość cała godna chyba żebraczej łaski — wobec tego oświadczamy niniejszem wspólnie, że uciekamy się do władz opiekuńczych teatru, mianowicie do kuratorji i fundacji ś. p. hr. Skarbka i do wydziału krajowego, aby nas bronili i krzywdy tak krzyżującej ani nam, ani rodzinom naszym czynić nie dozwolili. Aż do tego czasu, t. j. aż do wspólnego porozumienia przeprowadzić się mającego wobec i za zgodą tychże władz opiekuńczych, ustają wszelkie związki, łączące nas z obecną dyrekcją.

Lwów, 28-go marca 1890 r.”

Następują własnoręczne podpisy wszystkich artystów i artystek.

Objaśnienie publiczne, dane następnie ze strony dyrekcji brzmi:

„Z powodu, że kontrakty z artystami upływają z dniem ostatnim kwietnia r. b., dyrekcja rozesała wczoraj artystom propozycje zawarcia nowych umów, począwszy od 1-go maja r. b., obniżając w pewnej mierze wysokości gaż stałych, a podwyższając odpowiednio wynagrodzenie za pojedyncze występy. W odpowiedzi na to artyści dramatu bez żadnych rokowań i niepomi na to, iż obowiązujące ich kontrakta ważne są jeszcze przez cały miesiąc kwiecień, nadesłali na godzinę przed przedstawieniem pismo, podpisane ogólnikowo tylko „artyści i artystki teatru”, zawiadamiające dyrekcję, iż zrywają wiążące ich umowy, a gdy następnie w porze właściwej w garderobach się nie pojawili, dyrekcja widziała się zmuszona przedstawić odwołać.”

Artyści udali się, wedle zapowiedzi, o opiekę do wydziału krajowego i do fundacji hr. Skarbka, odpowiednio zawiadomienie przesyłając teatrom: warszawskim, krakowskiemu, poznańskiemu i łódzkiemu.

W wydziale krajowym, który na życzenie kraju subwencjonuje teatr kwotą 24,000 zlr. (miasto daje 5,000), odbyły się w sprawie przesilenia teatralnego w d. 28-ym b. m. narady. Starano się doprowadzić obie strony do zgody, jednak daremnie. Artysty uporczywie obstają przy swoim, zarzucając dyrektorowi chęć bogacenia się ich kosztem, dyrekcja zaś twierdzi, iż wobec ciągłego bankructwa przedsiębiorstw, sprawa bytu teatru skarbkowskiego wymaga ścisłego i oględnego rachunku, zwłaszcza, iż pensje artystów lwowskich, w porównaniu z innymi teatrami, należą do wysokich. K. W.

Z sądu.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Witebsk, 20-go marca.

Żywy... nieboszczyk.

Niezwykłe sensacyjna sprawa rozstrzygnięta u nas była obecnie w ciągu dni kilku w miejscowym sądzie okręgowym. Na ławie oskarżonych zasiadło 9-ciu podsądnych. Sprawa nosi cechy prawdziwie amerykańskie.

W d. 21-ym czerwca 1888-go r., w pobliżu Witebska wydobyto z Dzwiny trupa nieświadomego z nazwiska izraelity, zamordowanego, według opinii ekspertów, przez uderzenie w głowę tępym narzędziem. Zabójstwo musiało być spełnione na kilka dni przed odnalezieniem trupa, który już się był nawpół rozłożył. Pieniądzy i kosztowności przy denacnie nie znaleziono. W bocznej kieszeni surduta tkwiły tylko papiery, z których dowiedziano się, że zamordowany nazywał się Eljasz Abramowicz. W liczbie papierów znajdował się list niejakiego Berga, w którym ten ostatni nazywał Abramowicza swym „przyjacielem”.

Osobistość A. nie była znana ani w Witebsku, ani w całej gubernji witebskiej.

Badany co do osobistości zabitego Berg oświadczył, że jakkolwiek był z A. w przyjaźni, stosunków jego rodzinnych nie znał.

Po upływie kilku tygodni od chwili znalezienia trupa A., tenże Berg przybył do prowadzącego tę sprawę sędziego śledczego i zażądał wydania mu świadectwa o śmierci Abramowicza, ofiarowując nawet pieniądze za wydanie takiego świadectwa. Berg przytem oświadczył, że życie A. było zaasekurowane na rs. 20,000 w Towarzystwie „Zurych” i na rs. 30,000 w Towarzystwie „New-York”, na wypadek nieszczęśliwego wypadku; ponieważ A. winien na był 49,000 rs., świadectwo o jego śmierci potrzebne mu jest do położenia aresztu na tych sumach w towarzystwach asekuracyjnych i uniemożliwienia odebrania ich przez spadkobierców zabitego.

Jak się wyjaśniło ze śledztwa, Abramowicz był istotnie zaasekurowany na życie w Towarzystwach: „Zurych” i „New-York” na sumę łącznie rs. 50,000 (od rs. 1887). Oplacane rocznie premja wynosiły rs. 1,200 przeszło, a warunki asekuracji były wogóle niezmiernie uciążliwe w obu Towarzystwach. Oprócz tego na śledztwie pierwiastkowem stwierdzono, że Berg miał rzekomo do owych 50,000 rs. prawo nie tylko, jako wierzyciel A., lecz także i na zasadzie dokonanej na rzecz jego przez A. cesji obu polis.

Cały szereg wykrytych następnie okoliczności, których tu wyciąć dla braku miejsca nie możemy, naprowadzał na myśl, że: 1) zabójstwo zostało popełnione w celu otrzymania premji asekuracyjnej i 2) zabity nie był wcale Abramowiczem. Dla wyjaśnienia tych wątpliwości odkopano trupa rzekomego A. i pokazano agentom Tow. „New-York”, oraz lekarzom tegoż Tow.: Szwarcowi i Gecowi, którzy jednoznacznie zdecydowali, że zabity nie jest tą samą osobistością, która się ubezpieczyła w ich Towarzystwie; zabity dla niepoznaki musiał być zaopatrzony w cudze dokumenta. To samo, mniej więcej, potwierdzili ajenci i lekarze Tow. „Zurych”.

Berg, widząc, że wpadł w matnię, z której wyplatać się już nie miał nadziei, zeznał co następuje: Mieszkając w Rydze, zapoznał się z jednym z szynkarzy miejscowych Szejn-dersem, który mu zaproponował fikcyjne zaasekurowanie w Tow. „New-York” osobistości Abramowicza w celu otrzymania następnie premji. Jak się dowiedział następnie Berg, w przedsięwzięciu tem brał także udział pomocnik rabina witebskiego, Chaim Szalts, który już wygotował wszystkie niezbędne dla fikcyjnej osobistości papiery i zobowiązał się do zaopatrzenia w nie jakiego zmarłego, za co Szejnders obiecał mu zapłacić rs. 3,000. Fikcyjny Abramowicz już poprzednio został ubezpieczony w Towarzystwie „Zurych”.

Wkrótce niejaki Zalman Szejn został ubezpieczony w Towarzystwie „New-York” na rs. 30,000 pod nazwiskiem Abramowicza, przyczem polisy zostały regularnie ustapione na rzecz Berga. Po zaasekurowaniu Szejna, odfotografowano go zaraz, podobizna bowiem Szejna potrzebna była dla Szaltsa, który się zobowiązał odnaleźć trupa człowieka podobnego do Szejna. Jakoż d. 19-go czerwca 1888-go r. Szalts nadesłał do Berga i Szejndersa telegram, w którym oznajmił im, że jego czynność jest już w zupełności skończoną; należało się domyślać, że trup rzekomego Abramowicza został już odnaleziony. Berg udał się niezwłocznie z Rygi do Witebska, w celu otrzymania świadectwa o śmierci Abramowicza; nie udało mu się to jednak. W Witebsku dopiero, według własnych słów Berga, dowiedział się, że „Abramowicz” nie umarł naturalną śmiercią (jak to było w programie), lecz został zabity. Świadectwo o śmierci rzekomego Abramowicza Berg otrzymał za pośrednictwem rabina Hitelsona i lekarza w Witebsku, Franczuka. Oprócz powyżej wymienionych osób, współdziałał w zbrodni i oszustwie, pośredni lub bezpośredni, przyjmowało parę innych osób. Śledztwo pierwiastkowe całą robotę lotrów wykryło, w następstwie czego Szejnders w grudniu r. 1888-go życie sobie odebrał.

Lekarze towarzystw „New-York” i „Zurych” w Zalmanie Szejnie poznali człowieka, który się zaasekurował, jako Abramowicz.

Na podstawie powyżej wyłożonych danych pociągnięci zostali do odpowiedzialności karnej w zarzucie zabójstwa i fałszerstw, w celu otrzymania premji asekuracyjnej: Chaim Berg, lat 45, Szalts, Szejn, Oszlerman, Fogelson, Kan, Binder i Rabinowicz, oskarżeni z art. 1453 p. 4 k. k., oraz 1663 i 294.

Świadkowie w liczbie 54 potwierdzili przeważnie swe poprzednie zeznania. Oskarżeni, przynajmniej do chwili odebrania premji asekuracyjnej za mniemanego Abramowicza, zaprzeczali stanowczo, jakoby wiedzieli coś o tem, że Szejn zabił lub zabić miał kogoś, dla zaopatrzenia go w papiery Abramowicza.

Przysięgli potępili wszystkich oskarżonych, którzy skazani zostali na pozbawienie praw stanu i zesłanie: Berg, Fogelson, Szalts i Kan na 9 lat do ciężkich robót, Binder na 6 lat, Szejn na 5 lat.

Pozostałych oskarżonych skazano na 3 1/2 lat do rot aresztanekich.

Świadek.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— Panu H. W. — 1) Człowiek, pragnący niezwłocznej zmianowej, a bezwzględnej zmiany istniejących stosunków; 2) w każdym parlamencie stronictwa mają inne cele i grupują się według innych myśli przewodnich — we francuskiej izbie deputowanych np. „środek” stanowią zwolennicy rządów, a rządy ministerjum stojącego u władzy, gdy lewica składa się z żywiołów radykalnych; 3) ostatnie pytanie jest zbyt obszerne, aby na nie odpowiedzieć można na tem miejscu, choćby w przybliżeniu. Pouczy sz. pana pierwszy lepszy podręcznik ekonomji politycznej.

TANIE FIRANKI.—WIELKA 52. 1132

Cyrk P. Busch.

W środę, 2 kwietnia, ostatnie przedstawienie!

Dziś, w poniedziałek, o godzinie 8 wieczorem nadzwyczajne przedstawienie na benefis amerykańskich jeźdźców rodziny **Reed**. Ostatni występ strzelca amatora p. Alb. Schmidt. Ostatni raz **Polowanie na dziki**. Oprócz tego występ wszystkich artystów i artystek. 488r

— Dr **Grodzki** leczy choroby sekretne oraz niemoc wskutek takowych. Widok 22. 1258

Dr Jan Sędziak

po powrocie z zagranicy rozpoczął przyjęcie chorych na gardło, krtań, nos i uszy. Od 4—6 po poł. Leszno 33 (dom dra Neugebauera). 1234

KOMORÓW

pod **Pruszkowem** zaprasza na willegjaturę. 998

— Dentysta **Zofja Gutzman** wstawia zęby sztuczne, leczy, plombuje. Przyjmuje codziennie od 10—5-ej po poł. Zgoda nr 4, Szpitalna 3. 1185

Kąpiele w Hotelu Europejskim

otwarte od godziny 7 rano do 10 wieczorem. 1259

HENRYK MARTIN dentysta francuz, Szkoła Nr 6. 482r

„Pierwszy dzień w haremie”

obraz M. Suchorowskiego wystawiony *w salonie Krywulta*, hotel Europejski. 1228

— **Jeziorko** pod Łomżą poleca swoją wódkę z traw nadnarwiańskich „**Zubrówkę**”. Skład hurtowy w Warszawie **Trebacka 3**. 436r

Kapelusze męskie

najnowszych fasonów w 9-iu kolorach, artystycznie wykończonych od rs. 4 do 6, poleca nagrodzona medalem

fabryka **Truchlńskiego**, **Marszałkowska 139**. 474

2 **Zakład leczniczy** hydropatyczno-pneumatyczny d-rów **Dobrzyckiego i Krietsche-go**. Obozna nr 5. Leczenie ścieśnionem powietrzem, elektrycznością, masażem, kąpielami igliwiowymi, mineralnemi i parowemi, hydropatją, inhalacjami etc.

WINA WĘGIERSKIE

stare jak i średnie gatunki, **Cognac** kuracyjny, **Miody stare**, w **Handlu J. Korneckiego**, **Marszałkowska róg Chmielnej nr 107**. 481r

ZAKŁAD POGRZEBOWY

najtańszy Swiejkowski, Senatorska 32. — 384r

— Niepraktykowane rozpowszechnienie papierosów **Kurjerskich** zamówionych przez nas przed rokiem w fabryce **Br. SZAPSZAL** (obecnie zbyt wynosi dziesięć milionów miesięcznie), skłoniło podrzędne fabryki do naśladowania tego gatunku formatem i nazwą „**Kurjerskie**”, przyczem fabryki te dają towar lichej ze znacznym rabatem.

Upraszamy przeto zwolenników gatunku „**Kurjerskie**”, aby raczyli zwracać głównie uwagę na firmę **Br. SZAPSZAL** w Petersburgu, pomieszczoną na każdej paczce i na każdym papierosie.

Skład główny **Erywańska nr 3**.

Skład pomocniczy **Marszałkowska 138**.

W. MUSNICKI i S-KA

Ps. Polecamy nowootworzoną filję II-ga **plac Teatralny nr 12** róg Danilowiczowskiej. 490r

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Do Izawy duszy. — Niewdzięczny! wyjechał tak bez pożegnania. Czekam we środę. 1271 **Kralka**.

Skład przyborów fotograficznych

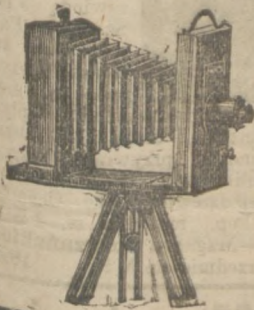
T. JOCHIM i S-ka w Petersburgu, Nr 4, Małaja Morskaja № 4.

Główni reprezentanci na całą Rosję:

Zakładów „**Britania Works Cy.**” w Londynie, wyrabiających znane suche tafelki „**Ilford**” chloro-srebrne tafelki „**Alfa**” dla **diapozytów** i **latań magicznych**, oraz czule bromowo-chloro-srebrne **Papiery** do bezpośredniego wprost powiększania, jak niemniej **reprezentanci główni na całą Rosję**, **OBJEKTYWÓW** fabryki **Derogi** w Paryżu, nieustępujących w dobroci lepszym angielskim, przy stosunkowo **znacznie tańszej cenie**.

Posiadają zawsze na składzie wielki wybór wszelkich innych przyborów fotograficznych.

Cennik ilustrowany kompletny dopiero wyszły, za nadesłaniem 40 kop. (markami poczt.), wysyła się na każde żądanie. 581r

FOSFORAN ŻELAZA

LERASA APTEKARZA, DOKTORA NAUK ŚCISZYCH.

W płynie podobnym do zgęszczonej żelazistej wody mineralnej, jest jedynym środkiem żelazistym zbliżającym się do składu kulek krwi, a posiada nad resztą preparatów żelazistych tę wyższość, że działa w sposób **odtwarzający krew i kości**. Nigdy nie sprawia zatwardzenia i nie utrudza żołądka, nie czerni zębów; używa się zawsze z dobrym skutkiem w **boleściach żołądka**, przeciw **bladoci cery**, **niedokrewności** i we wszystkich tych cierpieniach, którym podlegają niewiasty, panny i dzieci **blada niedokrewność**, **ciężkie na młodości i brak apetytu**.

SKŁAD W PARYŻU, 8, ULICA VIVIENNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH.

Do Magazynu Krawieckiego

pod firmą

J. MICHALSKI & A. SRNEC,

róg Nowo-Senatorskiej i Placu Teatralnego № 9.

nadszedł na sezon wiosenny i letni, świeży transport **MATERJAŁÓW** tak krajowych jakoteż i zagranicznych, i polecają takowe Szanownej Publiczności po **cenach nader umiarkowanych**. 472R

MIGRENY—BÓLE GŁOWY GUARANA

PP. GRIMAULT & C

APTEKARZY W PARYŻU

Jedno tylko pudełko tego roślinnego naturalnego proszku, rozpuszczone w małej ilości ocukrzanej wody, jest dostatecznym do wyleczenia najgwałtowniejszych **bólów głowy**, **migreny** i **neuralgii**. Wzmacniające i toniczne działanie **Guarany** czyni ją niezaprzeczenie skuteczną przeciwko **rznięciom żołądka**.—SKŁAD W PARYŻU, 8, ULICA VIVIENNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH.

ABRICOTINE

Likier stołowy wytworzony z delikatnego owocu brzoskwini, ułatwia trawienie i odznacza się przewyborynym smakiem.

Różne podrabiania i naśladowania najlepiej uwydatniły różnicę jakie zachodzą porównawczo z prawdziwym likierem, i wpłynęły przeważnie na rozpowszechnienie jego.

Należy wymagać zawsze na etykietach podpisu Fabrykant **Abrykotiny** produkuje również następujące likiery:

- ★ LIQUEUR D'OR ★
- ★ BLIDAN LIQUEUR DE MANDARINES ★
- ★ FLEUR DE THÉ ★
- ★ CRÈME DE CACAO ★

WSZYSTKIE TE PRODUKTA ZJEDNAŁY WYSOKĄ NAGRODĘ W MEDALU ZŁOTYM NA WYSTAWIE POWSZECHNEJ R. 1889

PIORUNOCHRONY

Najlepszej konstrukcji, według najnowszych zasad, **Dzwonki elektryczne**, **telefony** domowe, **ostrzegacze** na wypadek ognia lub kradzieży, urządza tak w mieście jako i na prowincji.

Międzynarodowe Towarzystwo Telefonów Bell'a,

racząc za dobroć użytych materiałów i za dokładne wykonanie urządzeń i podejmuje się rocznej **konserwacji** takowych. 6r

Warszawa, ulica **Próżna Nr 10**.

Fabryka Wyrobów Stalowych ostrych Józefa Przewoskiego, Nowolipki № 71, Magazyn Graniczna № 13.

Poleca noże stołowe, deserowe, kuchenne, tasaki, brzytwy, noże kieszone, seczyryki, nożyczki, nożyce krawieckie, rękawicznice i podręczne do róbót damskich. Jak również przyjmuje wszelkie obstalunki według przedstawionych modeli na noże do maszyn introligatorskich, stolarskich, dla fabryk tabacznich i t. p.—Wszystkie powyższe wymienione wyroby wykonywają się z prawdziwej angielskiej stali, po cenach możliwie niskich.

Za dobroć wyrobu fabryka poręcza. Przyjmuje do ostrzenia i reperacji. 337R

Zarząd Stowarzyszenia Spożywczego „MERKURY”

podaje do wiadomości, że na nadchodzące Święta, sklepy Stowarzyszenia zaopatrzone z ostat w wyborowe gatunki **maki do ciast**, **masło litewskie**, **świeże towary kolonijalne** o W sklepach przy ulicy Nowy-Swiat, Elektoralnej, Marszałkowskiej, Nowo-Senatorskiej **Wina Krymskie**, począwszy od kop. 30 za butelkę, oraz w trzech ostatnich **Piwo Kijoka**.

W sklepach przy ulicy Marszałkowskiej, oraz Nowo-Senatorskiej, oprócz **Win Krymskich**, **Wino Bordeaux czerwone, białe**, oraz **Koniaki oryginalne**, sprowadzone z Francji.

Wódki, Araki, Likiery firmy Sznajdra. Wina Węgierskie Stępkowskiego.

Do wszystkich sklepów dostarczane są codziennie świeże. 544r

DROŻDZE

poleca
po cenach fabrycznych
**WARSZAWSKA
FABRYKA
DYWANÓW.**
Sprzedaż detaliczna.
Smolna № 11. 550R

Dywany!
Portjery!
Firanki białe i ciemne!

Starzec 80 letni.
200 butelek staropolskiego Miodu.
przeszło 20 LAT mającego.
oraz inne Miody różnej starości, do nabycia hurtowo i pojedynczo, w znanym
Zakładzie Rosena.
od półtora wieku na Pradze przy moście № 10—418 egzystującego. 563R

FIRANKI!

Skład Piłna i Bielizny Stołowej z fabryki „Zyrardów” poleca wielki wybór firanek białych i ciemnych. — Marszałkowska № 151, drugi dom od Ogrodu Saskiego. 396

R. Czarnecki i S-ka.
BARDZO TANIO!

Baby parzonej funt 20, 25 i 30 kop., oraz Placki i Mazurki w rozmaitych gatunkach. Barany, Stoliki, poleca względem Szan. Publiczności **Zakład Cukierni** czy Marszałkowska 78 (pomiędzy Wspólną a Hożą). Z szacunkiem
428 **R. Franke.**

ALKAZAR.

Ostrygi kaukaskie tuzin kop. 40.
Mydło konstantynopolańskie 40.
Majonez z homara 50.
Poleca się również Miody na różne ceny.
ulica Królewska,
427 przy teatrze Letnim Nowym.

Ostrzega się przed naśladownictwem.
**MYDŁO HYGIENICZNE
BORNO TYMOŁOWE,**
Prowizora
C. F. JURGENS,
przeciw opaleniu, pryszczom, wyrzutom, żółtym plamom i zbytecznemu poceniu się. Poleca się jako mydło pachnące wyższego gatunku. Dostać można we wszystkich aptekach i składach aptecznych w Rosji.
Cena 1 kawałka 50 kop., 1/2 kawałka 30 kop. 395
Skład główny u K. J. Ferreina w Moskwie; w Warszawie u **Karpińskiego.**

W mieście Mszezonowie, powiecie Błońskim, o 9 wiorst od stacji drogi żelaznej Warsz. Wied. „Ruda Guzowska” położonem, jest do sprzedania **Nieruchomość** korzystna dla Ogrodnika lub Garbarza, składająca się z domu drewnianego, oficyny mruwanej (a w niej garbarnia), z zabudowań ekonomicznych i 2-eh morgi ziemi ogrodowej. Dochód czysty rs. 200.—Summa szacunkowa rs. 2,000, natychmiast wymagalna. Konkurenci zechcą zgłosić się osobiście, lub porozumieć listownie z właścicielem domu Walentym Kozłowskim. 426

ZETONY

Uniwersyteckie, przysposobiła fabryka wyrobów złotych i srebrnych W. Jakimowicza, Trębacka № 9. — Ceny niskie. 425

Wyprzedaż **MEBLI**
po Kaliszu,

rozmaitych, jakoteż kilka garniturów czarnych i orzechowych, gotowych, po cenie niskiej, przyjmuje wszelkie roboty tapicerskie i stolarskie, po cenie najprzystępniejszej. **W. Pogodziński**, dawniej Kalisz, w podwórzu, Senatorska № 22, róg Bielańskiej. 330

DEWAJTIS,
POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA
Marji Rodziewiczówny,
nwieńczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego,” wyszła z druku nakładem tegoż Kurjera i sprzedaje się we wszystkich księgarniach.—Cena w Warszawie rs. 1 kop. 50, z przesyłką na prowincję rs. 1 kop. 75.—Składy główne: w Administracji „Kurjera Warszawskiego,” Plac Teatralny № 9, oraz w Biurze wydawnictw S. Lewentala Nowy-Swiat № 41. 172r

**Wina Węgierskie
i Krymskie**

oraz analizowany jako prawdziwy wyrób z wina i przez powagi lekarskie zalecany.

**COGNAC
KRYMSKI**

Lepszy
na cele lecznicze niż francuskie Koniaki, z których największa część z powodu wyniszczenia winnic przez filoxerę, tworzy się ze spirytusu kartoflanego.

Tańszy, gdyż nie ciąży na takowym wysokiej cenie i transport około 2 rs. od butelki, otrzymać można wyłącznie w Składzie Win
Braci Kempnerów,
ul. **Włocławska** nr. 5.
Cena: 1/1 but. rs. 150, 1/2 kop. 80, 1/3 kop. 40, gatunek wyższy 1/1 but. rs. 250, 1/2 b. rs. 125. Skrzyńki po 6 butelek, wysyłają się do wszystkich St. Dr. Żel. franco w Królestwie po rs. 9. 514R

Dnia 8-go Kwietnia w Wydziale IV-m odbędzie się powtórna licytacja
Kolonji Marcellin,
przeźrzeni 300,000 łokci □, budynki mruwane i drewniane w dobrym stanie. Prawo otwierania fabryk lub stawiania budynków mruwanych zapewnione. Komunikacja tramwajowa w r. b. będzie zaprowadzona.—Bliższe wiadomości w kancelarji komisarza A. Gawryłowa, Świętojeńska № 12. 419

**CUKIERNIA
F. Popielawskiego,**
Podwał Nr 3,
poleca **Baby parzone** od 25 kop., **Placcek waniliowy** od 20 k., **Jajeczniki**, **Kulicze** od 20 k., **Paschy**, **Przekładnice** rozmaite, **Torty**, **Torciki** od 30 kop. i **Mazurki**, **Herbatniki** od 20 k. Wielki wybór **Baranków** cukrowych, **Stolików** ze święconem, **Jajek**, **Skórki pomarańczowe** itp., **Kwiaty** i **Maczki kolorowe**, a wszystko to po cenach jaknajtańszych.—Z szanowaniem
413 **F. Popielawski.**

Laski
Ramki
Spinki
Szachy
Albumy
Dewizki
Lusterka
Woreczki
Szpicruty
Nessserki
Wachlarze
Pugilaresy
Portcygara
Perfumerję
Krajową
i zagraniczną
Portmonetki, Portpapierosnice. Wielki wybór Parasolek i Parasoli, Krawatów, Nesessery podróżne, poleca pnych. Skład towarów galanterijnych i materjałów piśmiennych
Stanisława Walińskiego,
Krakowskie-Przedm. nr 79,
róg Nowo-Miodowej. 405

MASZYNY

do **Szycia** i do **PONCZOCH**.
najlepszej konstrukcji, z gwarancją, stanowiące dobry i korzystny zarobek. Sprzedaje na tygodniowe lub miesięczne raty.

JULJAN BERG
Mazowiecka Nr 16.

NAKŁADEM
Echa Muzycznego
wyszła broszura
O muzyce kościelnej i jej reformie,
przez
ALEKSANDRA POLIŃSKIEGO.
Cena egz. kop. 50. 428

PIEKARNIA

o trzech piecach, egzystująca w tem miejscu siedem lat, do wynajęcia od pierwszego Lipca r. b.
Również różne **LOKALE** fabryczne i **Mieszkania**, do wynajęcia od 1 Lipca. 492R
Nowowielka Nr 11—1.

KSIEGARZ
lub z handlem materjałów piśmiennych obznajmiony inteligentny człowiek, potrzebny jest w charakterze współnika do interesu księgarskiego z kapitałem 3,000 rs. i współudziałem w pracy. Odpowiedzi: Warszawa, poste-restante № 13. 392

ZUPEŁNA WYPRZEDAŻ
Szklą i Porcelany
CENY bardzo niskie
ul. Elekoralna № 34, róg Białej.
W Niedzielę po południu, skład otwarty. 536R

**OSTRYGI
HOLENDERSKIE**
codziennie świeże, nadchodzą do
Handlu Win, Towarów Kolonialnych
i Delikatesów
Ant. Stępkowskiego,
Wierzbowa Nr. 9 14r
FABRYKA i SKŁAD
**Narzędzi chirurgicznych,
Bandaży**
i innych stalowych, ostrych
ALFONSA MANN,
Tłomackie 3 (dom własny). 408R

Wapno Strzemieszyckie

przyjmuje obstaunki i wykonywam najakuratniej na wszystkie koleje żelazne.—Adres Strzemieszycze, stacja dr. żel. warsz.-wied.
516r **F. Modzelewski.**

Oblicze ludzkie jest obrazem duszy.

Nie należy zaniedbywać upiększenia twarzy, szczególnie kobietom. Piękność w kobiecie jest nieomylnym przewodnikiem szczęścia. Nie zawiodą się Szanowne Pannie, idąc za dążnością przydobania się, zastanowiwszy się na wyborze Pudru w płynie La Beauté Eternelle, usuwa on piegły, plamy żółte i brunatne, przywraca twarzy przezroczystość, delikatność, białosć i świeżość szesnastoletniej dziewiczej pici. Cena 2 rs., przesyłka 50 kop., mniejsze rs. 150. przesyłka 50 kop.—Magazyn **Dobrzański** go, Krakowskie-Przedmieście № 9. 189r

414 **Letnie Mieszkanie,**
dwór w dobrach Blizne, jest do wynajęcia, sześć wiorst za rogatką Wolską, drogą Górczewską, o warunkach u Rządcy na miejscu.

Złoty Medal 1885 r.
KASSY ogniotrwałe
Roberta Bohtego,
Nowy-Swiat № 34.
SPECJALNA FABRYKA
nagrodzona medalami na wystawach Europejskich i Amerykańskich. — Wyrób pierwszorzędny. — Ceny niskie, znaczny wybór. — Cenniki z rysunkami wysyłają się bezpłatnie. 398R

Mace Wiedeńskie,
sprowadzane dawniej przez p. L. Frenkla, będą i w tym roku sprowadzone, z **amowienia** na takowe przyjmują się w sklepie
u p. J. Zyberta,
ulica Zimna № 5. 435R
Upraszam o wczesne zamówienia takowych, gdyż sprowadzane będą tylko w miarę zamówień. **J. ZYBERT.**

**PIEKARNIA
M. THIEL,**
Nowy-Swiat Nr 8,
Na nadchodzące Święta Wielkiej Nocy wypiekane będą **Baby, Placki, Chleb kisto-** słodki oraz **Strucle Meksykański**, z czem się polecam Szanownej Publiczności.
415 **M. Thiel.**

Oszczędność dla Pań Gospodyń.

Szklanki praktyczne, eleganckiej formy, szt. kop. 7½ i Spodki kolorowe, bardzo mocne, szt. kop. 5, nabyć można w magazynach szkła i porcelany St. Mioduszewskiego, Szpitalna 10 i Wierzbowa Nr 3.—Ceny wszystkich stołowych naczyń przed Świętami niższe. 380

MAGASIN FRANÇAIS,

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (Stara Poczta), poleca Szanownej Publiczności wielki wybór

Ubiórów męzkich i dzieciennych na sezon wiosenny i letni. po cenach niskich stałych. 458R

Nowootworzony Skład Win Zakaukaskich z własnych winnic

M. ROSTOMOWA

w Warszawie. przy ulicy Miodowej № 4, (przedtem firma „Tyflis”), ma zaszczyt donieść Szanownej Publiczności, iż oprócz Składu własnego, sprzedają Wina nasze następujące firmy kolonjalne w Warszawie:

pp. **KLEMCZYŃSKI**, Królewska № 37
BIELECKI L. Chmielna № 48.
WIELAND W., Marszałkowska № 82
BARTOLD J., Marszałkowska № 138.
A. GOŁĘBIEWSKI, Srebrna № 2,
H. RADECKI, Nowomiejska róg Podwala 21 (29).
A. ZUBERBIER, Bracka № 2. 531R

Za naturalność Win firma poręcza.

SKŁAD WIN, TOWARÓW Kolonialnych i DELIKATESÓW **K. Grabieckiego,** dawniej L. KRUPSKI,

PLAC Ś-go ALEKSANDRA № 7.

zaopatrzone we wszelkie gatunki Win Węgierskich, Francuzkich, Hiszpańskich, Romy, Araki, Likieri; Holenderskie, Marji Erizard, Benedyktyń. Koniaki: Mariela, Prunella i Szampańskie, oraz Wina Krymskie i Kauk. Na bieżący post poleca: Marynaty, Sososia, Bomary, Sardynki, Sery, Oliwę Nicejską, jak również Herbate: Periowa, Popowa i Klimuszyna. Na nadchodzące Święta skład będzie zaopatrzony we wszystkie Towary świeże i doborowe. — Wina wszystkie osobiście sprowadzone z miejsc, jako specjalista polecam takowe. Sprzedaż detaliczna i hurtowa. 441R

Fabryka Piór Strusich i Fantazyjnych **J. HAŁACZKIEWICZ,** w Warszawie, ulica Tłomackie Nr 11,

poleca wielki wybór nowości po cenach niskich lecz stałych. Przyjmuje do farby i fryzowania Pióra, Wachlarze i Boa. Wszystkie obstalunki wykonywa w ciągu 24 godzin. 554R

ZA WIADOMIENIE.

na nadchodzące Święta Wielkanocne
DROŻDŻE prasowane wyborowe,
z fabryki KAROLA HENNEBERGA,
odznaczające się wyższą siłą i dobrocią, używane przez pierwszorządne Cukiernie, Piekarnie itp. zakłady. — Sprzedaż hurtowa i detaliczna w składzie **Głównym, ul. Królewska № 21;** w zakładzie **Miejskim, ulica Hr. Berga № 2,** oraz w wielu składach mącznych. 295

FABRYKA OCTU ZBOŻOWEGO

36, Przedokopowa 36,
Telefon 505.
Na nadchodzące Święta poleca swe octy higieniczne, wyborowe w smaku w całych i pół butelkach po bardzo przystępnych cenach. Nabywać można **OCEC zbożowy** we wszystkich Składach Aptecznych, Handlach Kolonialnych, Sklepiach spożywczych i t. p. Butelki zaopatrzone są w kapsle i etykiety z zarejestrowaną marką fabryczną. 578R
Uprasza się żądać wyraźnie Octy Zbożowego.

Nauka i wychowanie.

Adres biura nauczycielskiego Załęski, Mazowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, naukowców, młodych, 13r

Adres biura rekomendacji nauczycieli i bon Amy Dameran — i, nauczyciela-Przedmieście № 38, wprost St. Krakowskiego p. 9437

Konwersacja zbiorowa fra. b. — angielska, niemiecka, 2 miesięczna. — Angielska. Miodowa 3. 4877

Nauczycielki muzyki i rysunku. K. i. patentowane, żądają biura nauczycielskiego — Krakowskie - Przedmieście 7. 9396

Pracownik H. Kunicki przygotowuje do egzaminów na uzyskanie praw wolnowstepujących do korpusu kadetów. Krucza 12. 9123

Student — matematyk, z dobrym niemieckim, poszukuje lekcji lub korepetycji. Śliska 9, mieszkania 10. 925r

Student gruntownie posiadający matematykę, oraz francuzki i niemiecki, udziela lekcji. Jerozolimska 74, m. 11. 9379

Posady i prace.

Do taniego sklepu potrzebna sklepowa zaraz, może być niemłoda. Oferty: Kurjer Warsz. pod A. W. 9466

Do zarządu gospodarstwem, pomocy pani z dziećmi, poszukuje miejsca młoda osoba. Wiadomość: Wspólna 30, mieszk. 9. 9297

Fotograf wszechstronnie uzdolniony poszukuje miejsca zarządzającego zakładem w Warszawie lub na prowincji. Potrzebna zdolna retuszarka z kapitałem 1.500—2.000 jako wspólniczka. Wiadomość 1—3-iej, Trębacka 1, mieszk. 6. 908r

Gospodyni z długoletnią praktyką, mogąca się zająć samodzielnie zarządem dużego domu, poszukuje miejsca zaraz lub od św. Jana. Oferty dla „Gospodyni” w kantorze Kurjera Warsz. 9298

Polporterzy lub agenci, mający odpowiedni czas do roznoszenia tu jeszcze nieznanego artykułu, z łatwością zarobić sobie mogą kilka rubli dziennie. K. Mantey, Świętokrzyska 8. 9310

Młodzieniec dobrego prowadzenia, z ukończonych 3 do 4-ich klas, może mieć miejsce zaraz jako uczeń w składzie materiałów aptecznych. Adres proszę złożyć w kantorze Kurjera Warsz. pod tytułem „Uczeń do składu aptecznego.” 9023

Żona znająca się na praniu, prasowaniu, gospodarstwie i szyciu, poszukuje miejsca. Wiadomość: ul. Żelazna № 78, m. 9. 9109

Ugrodnik potrzebny na prowincję zaraz. Ul. Królewska 33, m. 4, od godz. 2—4-iej po południu. 939r

Potrzebne są panny do kwiatów uzdolnione i podręczne. Dobra 37, m. 12. 9032

Potrzebne są zdolne staniczarki i spódniczarki. Chmielna 28, mieszk. 2. 9081

Potrzebna panna zdolna do kroju i upinania sukien, ale bardzo inteligentna, z dobrego magazynu. Zielna № 15, m. 2. 9315

Potrzebna bona umiejąca szyc na maszynie i w ręku. Królewska 51, m. 9. 9456

Potrzebna osoba do prowadzenia interesu samodzielnie z kaucją od rs. 120, gwarancja najpewniejsze. Karmelicka № 6, m. 5. 9453

Potrzebna bona niemka od Wielkiejnoy na wieś, 3 wiorsty od Warszawy. Wiadomość: Żabia 4, m. 18. 9459

Potrzebna bona francuzka skromnie wymagająca od 1-go kwietnia. Ulica Elektoralna № 47, m. 4a. 9469

Panny uzdolnione do staniików i okryć damskich potrzebne zaraz do magazynu W. Kwiatkowski, Niecała 1. 9119

Potrzebna jest bona niemka, lat średnich, znająca się na krawieczyźnie. Zastać można do 10-iej zrana lub wieczór. Prózna № 8, mieszk. 6. 9372

Poszukuje się lakiernika do fabryki wózków dzieciennych. Kaliksta 15. 923r

Potrzebna prasowaczka do koszul. Ul. Wielka № 43. 929r

Potrzebne są panny do kwiatów. Warecka 10, mieszk. 1. 9446

Potrzebny ekonom kawaler; do srody zgłaszać się: Wspólna 35, m. 6. 9443

Uczeń potrzebny do handlu kolonialnego. Krucza № 18. 9368

Znam buchalterję podwójną, korespondencję Russką, polską i niemiecką, poszukuje odpowiedniej posady w kantorze lub fabryce albo jako pomocnik buchaltera, za skromne wynagrodzenie. Proszę adresować do Kurjera Warsz. „dla Buchaltera-korespondenta.” 9449

Kupno i sprzedaż.

Antykwarjusz B. Bolcewicz, Saski Plac 5. Kupuje: książki, obrazy, sztychy, porcelanę, kryształ, brązy, meble, zbroje, dywany, materje, srebro, biżuterję, wszelkie przedmioty starożytne i nowsze. 3711

Asortyment świeżo nadeszłych pierzy i puachu poleca magazyn pościeli S. Wrotnowskiego, Czysza 2. 8554

Bilard i piramidka z kości słoniowej do sprzedania. Wiadomość: ul. Marszałkowska 117, w cukierni. 9234

Bryczka do sprzedania zdalna na wieś i do miasta. Wiadomość u szwajcara w hotelu Paryskim, Bielańska № 9. 9251

Bilard do sprzedania wiedeński nowego systemu. Piwna № 29, w bawarji. 9279

Bicykl 50, prawie nowy, ładny, za 60 rs. z łaskarą. Wilcza № 9, mieszk. 15, od 5—7-iej wieczorem. 9302

Bugetowe krzesła do sprzedania. Ul. Długa B. № 5, m. 8. 9445

Biblioteka, garnitur, łóżka, szafy, kredens, stół, krzesła, szeslong. Zielna 24. 9442

Bryczka używana do sprzedania za przystępną cenę u lakiernika na Pradze, ul. Żabkowska № 19. 9433

Bryczka na resorach, kolejna, jest do sprzedania. Wiadomość u właściciela domu, Nowy-Swiat 62. 9470

Buljony Kleczkowskiego, wołowe i ze zwierzyzny, poleca skład główny: Topiel 16, m. 13, trzeci dom od Obożnej. Dostać można również u pp. Wróbla, Nowickiego, Stanisławskiego i w innych znaczących handlach. Każdy pakiecik opatrzony być winien podpisem: „Wł. Kleczkowski.” 9363

Bardzo piękny serwis porcelanowy na 24 osób, serwis do herbaty, kryształ starsze, dywany perskie, 1 francuzki, kandelabry, obrazy do sprzedania bardzo tanio. Saski Plac 5, B. Bolcewicz. 8712

Chodniki pokojowe i schodowe najtaniej w fabrycznym składzie dywanów Kiltynowicza, Mazowiecka 16. 459r

Do sprzedania tanio piękne szafy do rzeczy, dębowe, rozbiierane. Wiadomość u stolarza Paszczyńskiego, Chłodna № 6. 9023

Do sprzedania łóżka orzechowe francuskie ozdobne, dobrej roboty. Ulica Dobra № 49, stolarz. 9006

Do odstąpienia utensylja szkolne w porządku kompletnym. Aleje Jerozolimskie domu № 74, lokal № 2. Wiadomość od 9-iej do 11-iej zrana. 9042

Dwa stoły, fason bilardowy, o 4-ch blatach, ściąle rzeźbione, za przystępną cenę. Pańska 23, u stolarza. 8860

Fortepian Kralla-Seidlera do sprzedania. Krakowskie-Przedmieście 64, m. 2. 9144

Do sprzedania sukna ślubna atlasowa z dolmanem, bardzo tanio. Długa 12, mieszkania 69. 9401

Egzystująca od roku 1830 fabryka magli oraz wyrobów stolarskich (starszego) Aleksandra Schencenbach, przy ulicy Aleksandra № 17, poleca magle systemu angielskiego, wiedeńskiego, oraz magle pokojowe. Osobom żyjącym sprzedaje na rozplaty. 8630

Fortepian ratami sprzedaje, wynajmuje, zamieniam, naprawiam, strojenia przyjmuje. Miodowa 1. 8675

Fortepian wiedeński bardzo dobry do sprzedania. Złota 39, mieszk. 40. 8867

Fortepian czarny krótki półsłodkiej oktawy 140 rs. Bracka 12, skład węgla. 8833

Fortepian wyrównujący koncertowemu wynajme, sprzedam, gwarancja dwuletnia. Zapiecek № 1, mieszk. 5. 9447

Fortepian Kralla bardzo dobry rs. 230. Elektoralna 10, m. 20. 9441

Fortepian Małeckiego prawie nowy. Aleksandra 18, mieszk. 6, parter. 9419

Fabryki własnej sukna i korty poleca A. Rudowski, Marszałkowska 151. 471r

Garnitur mebli rzeźbionych, utrechtem pasowym kryty, 2 wazy marmurowe ze słupami i lustro do sprzedania. Leszno 28, wiadomość u stróża. 9233

Groch i lubin niebieski do siewu, w dobrym gatunku, w mniejszych i większych partjach, jest do sprzedania. Wiadomość: skład maki A. Boye, Nowy-Swiat 62. 9471

Judyki, szynki i kiełbasy litewskie. Żórawia 124, m. 2. 9262

Koniczyna czerwona bez kianianki z dóbry Krzywowola korcy 40, sprzedaż na garncie. Krucza 35, mieszk. 12. 8681

Kasy ogniotrwałe, najtańsze i najlepsze, u R. Bohatego, Nowy-Swiat 34. 570r

Kareta na jednego i parę koni do sprzedania. Wiejska 19. 9066

Kasy ogniotrwałe 25%, tańsze od innych cenowników. Marszałkowska 125, Sikorski. 3183

Kredens orzechowy używany za rs. 25, stół kokragly rozsuwany za rs. 12, stół z gablotką dębową do magazynu za rs. 15. Krakowskie-Przedmieście 2, mieszk. 1. 9342

Kredens dębowy, waliza, kozeta do sprzedania. Sosnowa 11, stróż wskaże. 9448
Kufer, stolik, lustro, lampa, landszafty, łóżko, garnitur mebli, balja, kanarki. Freta 20, m. 17. 9192

